ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—வங்கீபுரம் ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர்.

ஸம்புடம் 17.] ப்ரபவஹூ, ஆனிமீ [ஸஞ்சிகை 9

த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே ।
வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥

[ஸ்ரீ பாகவதம். 1-9-23]

ஸ்ரீ:

கம்பர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்திற்குச் செய்தருளிய பேருதவிகள்.

(திரு. அ. இராமகிருஷ்ண சடகோபதாஸர்.)

(தொடர்ச்சி—253-ம் பக்கம்)

இந்த ஒரு காரணத்தைப் பெரும்பாலும் கொண்டே தான் கம்பர் இராமாயணம் பாடினர். மக்கள் சமய வுணர்ச்சியில் பேதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, அவர்கள் அவ்வாறு பேதப்படாதவாறு, வேதவேதாந்தங்களில் பெறப் படுகின்ற பரவஸ்துவாகிய நாராயணன், பிறப்பிறப்பில்லாத கடவுளே எனி னும், சாதாரண அறிவுடைய உயிர்கள் தன்னை எளிதில் உணரும்படிக்கே விபவாவதாரங்கள் கொள்கின்றான் என்ற உண்மையையும், சீவர்களுக் கெல் லாம் அவ்வுணர்ச்சியைப் பெருக்கவேண்டு மென்பதையும், ஸ்ரீராமபிரான் பால் தமக்குள்ள பெரியதொரு பக்திவிச்வாஸத்தை நாட்டாரும் அறிந்துய்தல் வேண்டுமென்பதையும், "தெய்வம் ஒருவனே; அவனே நாராயணன்; அந்

126

நாராயணனே ஸ்ரீராமனாக அவதரித்தான்'' என்ற கொள்கையில் வந்த மக்கள், அவ்வுயர்ந்த குணத்திற் படிந்து, பிரமத்துவேஷம் பாராட்டாது, 'பக்தி' ஒன்றனையே மேன்மையாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதையும், நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்துணர்ந்த கம்பர், அவையெல்லாவற்றையும் உயிர்கள் அறியும் பொருட்டே இராமாயணம் பாடினர் என்று அறிதல் வேண்டும். சடையப்பவள்ளல் வேண்டியும், வெகுநாள் வரைக்கும் கம்பர் இராமாயணம் பாடாது, பிறகு சோழன் பிரார்த்திக்க ஒட்டக் கூத்தனும் கம்பரும் இராமாயணம் பாடியதாகவும், கம்ப ராமாயணச் சிறப்பினைக் கண்ட கூத்தன், தனது இராமாயணத்தின் ஆறு காண்டங்களைக் கிழித்துப் போட்டதாகவும், கம்பர் கேட்டுக்கொண்டபடி, கூத்தன் உத்தர காண்டத்தை மட்டில் கிழிக்காமல் நிறுத்திக் கொண்டதாகவும், கூறுங் கதைகள் வெறுங் கட்டுக்கதைகளே. ஒவ்வொன்றையும் துருவி ஆராய்ச்சி செய்தால் இவையெல்லாம் பொய் யென்றே நிச்சயித்துவிடலாம். கம்பர் உன்னத நிலைமையில் இருக்கும் போது, புகழேந்தி இளவயதினன்; புகழேந்தியின் முதுமைப் பருவத்தில், கூத்தன் குலோத்துங்கச் சோழனது சம்ஸ்தான வித்வானா யிருந்தான். திருக்கை வழக்கம், சரஸ்வதி யந்தாதி முதலியவை கம்பராற் பாடப்பட்டவை அல்ல. ஏரெழுபதை அவர் ஒருக்கால் தமது இளம் பருவத்திற்றானே பாடியிருக்கலாம். சடகோபரந்தாதி மட்டும் அவராற் பாடப்பட்டது என்பது, இராமாயணத்திற்கும் அதற்கும் உள்ள சில ஒப்புமைகளாற் பெறப்படும்.

சடையப்பவள்ளல் வேண்டுகோள்மேல் கம்பர் இராமாயணம் பாடியிராவிட்டால், அவனைப்பற்றி கம்பர், தம்நூலில் ஏன் பாடவேண்டும் என்பரேல்,

* 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.'

என்ற அரும்பெரும் நீதியினை உணர்ந்த கம்பர், தன்னை ஆதரித்து வந்த புண்யவானுடைய பெயரை ஞாபகார்த்தமாக இரண்டோர் இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றார். பெரும் புலவர்கள் தம்மை ஆதரித்தோர்க்குக் கடமைப் பாராட்டும் தன்மையினை Dryden, Goldsmith, Scot, Johnson, Tennyson, Arnold முதலிய ஆங்கிலப் புலவர்கள் நன்கெடுத்து மொழியும்மாற்றைக் காண்க. கம்பர் செய்தது நரஸ்துதியாகாதோ என்னில், ஒருக்காலும் ஆகாது. சடையப்ப வள்ளலின் பெருமையையும், தருமசிந்தனையையும், உலகம் உள்ளளவும் நினைந்து போற்றவேண்டு மென்றே அவர் அப்படிச் செய்தாரென்க. மற்று; தாம்

* திருக்குறள் 1, 11, 10.

127

ஸ்ரீ ராமனது கல்யாண குணங்களில் மிக ஆழ்ந்த பக்தியோடு ஈடுபட்டதன்மையைக் கவனிக்கும்போது, உன்னத நிலைமைக்கும் உயரிய உணர்ச்சிக்கும் தாம் வந்தமையத் தம்மை உடன் இருந்து காப்பாற்றிய அப்பெருமகனை (சடையப்பவள்ளலை) தமக்குள்ள பிரீதியினாலே அவ்வாறு குறித்திட்டார் அல்லது, துதிக்கவில்லை யெனத் தெரிகின்றதன்றோ? ஆகவே அவர் செய்தது நரஸ்துதியாகாது என்றே கொள்ளல் வேண்டும். தம்மைக்காப்பாற்றிய சடையப்ப வள்ளலும், மற்றெல்லா உயிர்களும், ஸ்ரீராமபிரான்பால் பிரீதராய் அமைந்து உயர்நலம் பெறவேண்டுமென்றே, தாம் நெடுநாளாகக் கருதிவந்ததை, ஸ்ரீராமன்மேல் தமக்குள்ள பேரன்பின் துணைகொண்டு இராமாயணம் பாடினார். இதனை 1910 அல்லது 1911ம் வருஷத்தில் நடந்த ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையில் ஸ்ரீ. நாராயணசாமி முதலியார் என்பார் ஒருவர் வலியுறுத்தி எழுதியிருக்கின்றார் என்று இப்போது எமக்கு ஞாபகம் வருகின்றது.* படித்தோர்க்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம். ஆக இத்யாதிகளால், கம்பர் உலகநலத்துக்கும், தாம் இறைவனை அடைதற்குமே இராமாயணம் பாடினாரென்றுணர்க.

பிறர் சொன்னதைக் கேட்டு அவர் இராமாயணம் பாடினார் என்னும் அகச்சான்று ஏதும் இல்லை; பொய்யும் புளுகும் மலிந்த கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் தவிர வேறே சரியான புறச்சான்றுமில்லை. சிறப்புப்பாயிரம் இரண்டாம் செய்யுளின் ஈற்றடியாகிய,

"...அவர்,
நற்குணக் கடல் ஆடுதல் நன்றரோ."

என்று கூறியுள்ளதை நோக்குங்கால், கம்பர் ஸ்ரீராமனது கல்யாண குணங்களை மிகப்போற்றுபவர் என்று வெளிப்படையாகவும், சற்று ஆழ்ந்து பார்க்கையில் "அப்பேர்ப்பட்டவருடைய கல்யாண குணங்களில் தாம் ஈடுபட்டதினாலே, அவர்பால் (ஸ்ரீராமன்பால்) உள்ள பிரீதி உள்ளடங்கப் பெறுமையால், அவர் வரலாற்றைப்பாடி உயர் நலம் பெறவேண்டும் என்றதொரு பேராசை தம்மைத் தூண்டத் தூண்ட, அவ்வாசை மிகுதியால், ஸ்ரீராமனது குணங்களாகிய பெருங்கடலிலே ஆடியாடி இன்புறற் பொருட்டே இந்த நூலை எழுதினார்" என்று குறிப்பினால் விரிந்து பெறப்படுகின்றதல்லவா? ஆகவே யாம் கூறிய தேவலி கொள்ளுகின்றதைக் காண்க.

இனி இந்த இராமாயணத்தைப் பாடிய கம்பர் எந்தச் சாதியினர் என்றும் நாம் கொஞ்சமாவது அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். கம்பர் சாதி

* இப்பத்திரிகையின் பெயர் எமக்கு ஞாபகமில்லை. பத்திரிகையும் கிடைக்கவில்லை. தெரிந்தோர் கூறுக!

128

யில் வேளாளர் ஆவர். வேளாளர் என்போர் அன்பிலும் தருமத்திலும் சிறந்து எவ்வகையினர்க்கும் கைம்மாறு கருதாது உதவி செய்பவர். "எந் நாளுங், காப்பாரே வேளாளர் காண்." * என்று கம்பர் தாமும் கூறுமாற்றை யறிக. வேளாளர், எல்லா உயிர்களிடத்தும் வஞ்சமில்லா நெஞ்சுபடைத்த கருணையைக் கைக்கொண்டவர்; 1 பிறர்க்கு இல்லை என்னாது, தம்முயிரை யுங் கொடுத்துக் காப்பாற்ற வல்ல பெருந் தன்மையைப் பெற்றவர். உழு தொழிலே அவரது முக்கியதொழில் என்றாலும், ராஜ சம்ஸ்தானத் திலும் பெரிய பதவிகளைப் பெற்றவர்களேயாம். அரசர்களாகவும் நாடாண்டவர்கள்; பெரிய நிலச் சுவாதீனக்காரர்களாகவும் (Zamindars) இருந்தவர்கள். குமணன், பாரி, வேள் எவ்வி சடையப்பவள்ளல் முதலியோ ரெல்லாம் வேளாளரே. நம் மாழ்வார்தம் தந்தையாகிய காரி யும் வேளாளரே யாவர். வேளாளர் கல்வித் துறையிலும் மேம்பட் டிருந்தார் கள். சங்க காலத்தில், சிறு பான்மையான சமண புத்த புலவர்கள் போக, பெரும் பான்மையோர் வேளாளரும் பிராம்மணரும் ஆவர். வேளாளர்கள், ஆர்யரால் வகுத்துரைக்கப்பட்ட சூத்திரர் ஆகார். பழந் தமிழ் நாட்டில், தொழில் முறைக்காக, அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், என மக்கள் பிரிவுபட் டிருந்தனர். சூத்ரர் என்போர் தமக்கு உயர்ந் தோர்க் கெல்லாம் குற்றேவல் புரியுந் தொழில் பெற்றோராய்த் தமக்கென ஓர் உரிமையும் உடைமையுங் கொண்டவர் அல்லர். மனுஸ்மிருதி 9-ம் அத்தியாயத்தின் கடைசியிலே 'பிராம்மணருக்கு ஊழியஞ் செய்தலே சூத்ரனுக்கு உற்ற தொழிலாம்' என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே சூத்ரர் கொண்டது ஊழியத் தொழிலேயாகும். தமிழ வேளாளர், எவர்க் கும் எவ்வகை ஊழியத்தொழில் செய்தது எங்கும் பெறப்படாமையை யறிக. மேலும், அமரநிகண்டில், "குயவர், கொற்றர், கைக்கோளார், துன்னர், கொல்லர், தட்டார், தச்சர், ஒவியர், நாவிதர், வண்ணார், கூத்தர், பாணர், வேடர், கள்விற்போர், மாமிசம் விற்போர், ஏவலர், இழிகுலத்தோர், மட வோர்," முதலியவர்களே சூத்ரர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், உயர்ந்த படிப்பினரும், நிலச்சுவாதீனக்காரரும், அமைச்சரும், அரசரும் அடியார்களுமாயிருந்த வேளாளர்கள் சூத்திரர் ஆகார் என்று பெறப் படும். மற்று, அவர் உயிர்குலத்தோ டொக்கும் கருணை நிரம்பிய தமிழ வேளாளரேயாம் என்றுணர்தல் வேண்டும். அது கிடக்க:

*கம்பர் தனிப்பாடல்.

1 "...

இன்மையாற் சென்றிரந்தார்க் கில்லையென்னா தீந்துவக்குந்

தன்மையார்..."

என்ற சம்பந்தர்தேவாரத்தைப் பார்க்க.

129

இனிச் சூத்திரன் என்ற பதத்தின் பொருளை விசாரிக்குமிடத்து, சூத்ரன் என்பான் பிறர்க்கு ஏவல் செய்வோன் என்று பொருள்படும். 'மஹாபாஷ்யம்' என்னும் 'பதஞ்சலீயமும்' [1]இவ்வாறே இயம்புகின்றது. ஏவல் தொழில் என்பது அடிமைத் தொழிலாம். ஆர்ய சூத்ரர் என்னும் சூத்திர மக்கள் தமிழ் நாட்டில் தோன்று முன்னமே பழைய தமிழர்கள் இடத்து அடிமைத்தொழில் என்பது கிடையவே கிடையாது[2]. எனவே சூத்திரர் என்ற ஒருவகை சாதியார் தென்னாட்டில் பழைய காலங்களில் இருந்தார் என்பது இல்லை. தமிழ வேளாளர் மட்டில் அந்தண அரச வணிக சமூகத்தோர்களோடொத்துச் சமமாக வாழ்ந்திருந்தார். தொழின் முறையால் தமிழர் வேறுபட்டிருந்த போதினும், ஒவ்வொருவர்க்கும் உரிமையும் சுதந்தரமும் உண்டு. ஆதலாலே, அந்தப் பழமையான காலத்தில், ஆர்ய சூத்ரர்கள் (என்னும் சூத்திர குலத்தோர்) தென் இந்தியாவிற்கு எப்போதாவது வந்தார் என்பது சந்தேகமாய் இருக்கின்றது என்று பிறரும் [3] கூறுவதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கின்றது. மேலும் 'சூத்ரன்' என்னும் பதம் தமிழ்மொழியாகாமையும் அறிக. ஆகவே சூத்திரர் வேறு; தமிழ வேளாளர் வேறு என்று பிரித்து உணர்தற் பாற்று.

இத்யாதிகளைக்கொண்டு, கம்பர் சூத்ரர் அன்றென்க. மற்று, அவர் தமிழ வேளாளரேயாம். தம்முடைய இளமைப்பருவத்தில் பாடியதாகச் சொல்லப்படும் 'ஏரெழுபது' என்னு நூலில் அவர் வேளாளரைச் சிறப்பித்துச் சொன்னது கொண்டும், "எந்நாளுங், காப்பாரே வேளாளர்காண்" என்றவர் தாமே கூறியது கொண்டும்,

[4] "விழுப்பா ரினியெம்மை யார்பிற வித்துயர் மெய்யுறவந்
தழுப்பா தொழுமின் அருவினை காளும்மை யப்புறத்தே
இழுப்பா ணொருவன்வந் தின்றுநி ன்றானிள நாகுசங்கம்
கொழுப்பாய் மருதஞ் சுலாங்குரு கூரேங் குலக் கொழுந்தே"

என்று சடகோபரைத் தம்முடைய குலத்தினர் என்று பாடியது கொண்டும், கம்பர் உண்மையில் வேளாளரே என்று துணிந்து கூறலாம். கம்பரை ஓச்ச

1. பதஞ்சலீயம்: பாணினியார் அருளிய 'அஷ்டாத்யாயி' என்னும் இலக்கண நூலுக்கு பதஞ்சலியார் எழுதிய வியாக்கியானம்.

2. 'Slavery is said to have been unknown among the ancient Tamils'. V. A. Smiths' Early History of India P. 441.

3. It is doubtful whether any Aryan Sudras ever came to South India. John D. Mayne's Hindu Law. P. 53.

4. சடகோபரந்தாதி செய்யுள் 26.

குலத்தோரென அறியாதாரே கூறுவர். புலவர் புராணம்பாடிய முருகதாசர் என்னும் தண்டபாணி யடிகள், அந்நூலில் கம்பரைப்பற்றிக் கூறும்போது, "கன்னன் பிறப்பும் பின்னுளிற் றுலங்கிற்றுங் கம்பன் பிறப்பறிந்தார் இலை இல்லை முக்காலும் இல்லை" என்றாரே என்னில், அப்புலவர் புராணம் என்னு நூல் உண்மையானதும் பொருத்தமானதுமான ஆராய்ச்சி நூல் ஆகாது. செவியளவில் கேட்டவற்றையே கொண்டு பாடப்பட்ட வரகவிகளையுடையது அந்நூல். மற்று,பாவலர் சரிதைபோன்ற சில நூல்களும் உண்மையான ஆராய்ச்சிக்கு இடந்தரா. இந்த நூல்கள் எல்லாம் பலபடியாகப் பிதற்றிக்கொண்டு செல்லும். இவைகளில் கம்பரைப் பற்றிய புனைந்துரை கதைகளும், பொய்க் கதைகளுமே மலிந்து இருக்கும். இந்தப் பொய் புளுகுகளை யெல்லாம் கட்டிக்கொண்டு திரிகிற சிலர், கம்பரை சூத்திரர் என்று இகழ்தலும், சூத்திரன் செய்த நூல், மஹரிஷி சேய்த காவியத்தோ டொக்குமா என்று பிதற்றுதலுஞ் செய்வர். இது தகாது. ஒருவன் எப் பிறப்போன் ஆயினும் அவனுக்குக் கல்வி மேம்பட்டிருந்தால்—அதனினும் சமய வுணர்ச்சியோடு பக்தி ரசக் கல்வி இருந்தால்—அவனை உலகம் விரும்பிப் போற்றும்.

1. "குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலினுங் கீழிழிந் தெத்தனை
நலந்தா னிலாத சண்டாளர் சண்டாளர்க ளாகிலும்,
வலந்தாங்கு சக்கரத் தண்ணல் மணிவண்ணர்க்கா ளென்றுள்
கலந்தா ரடியார் தம்மடியா ரெம் மடிகளே."[1]

2. "..
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்,
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர் கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவு ளாரே!"

3. "பாதியா யழுகியகால் கையரேனும்,
பழிதொழிலும் இழிகுலமும் படைத்தாரேனும்,
ஆதியா யரவணையா யென்பராகில்
அவரன்றோ யாம்வணங்கும் அடிகளாவார்:
சாதியால் ஒழுக்கத்தான் மிக்கோரேனும்,
சதுர்மறையால் வேள்வியாற் றக்கோரேனும்,
போதினன் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்
பொன்னரங்கம் போற்றாதார் புலையர் தாமே!"

---

1. திருவாய்மொழி 3-ம் பத்து, 7-வது பதிகம், 9-ம் திருவாய்மொழி
2. அப்பர்தேவாரம்; ஆருந்திருமறை, தனித்திருத்தாண்டகம் 10 ம் செய்யுள்
3. திருவரங்கக் கலம்பகம்: செய்யுள் 15.

131

1. "எக்குடிப்பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை வருக என்பார்."

என்ற செய்யுள்களை நோக்குக. ஆதலாலே, பரதேவதையான ஸ்ரீ ராமபிரானிடத்தில் மஹா பக்தசிரோமணியாய் விளங்கிய மஹாகவி கம்பரை, சூத்திரக்குலத்தோன் என்று அலக்ஷியமாகக்கூறல் ஆகாது என்பது எமது தாழ்மையான வேண்டுகோள். ஆதி கவியாகிய வான்மீகரைவிட கம்பர் எத்தனையோ இடங்களில், மக்கள் மனோபாவங்களுக்கு ஏற்ப கதை நயங்காட்டிச் செல்வதையும், ஸ்ரீ ராமனிடத்தில் தமக்குள்ள அபாரபக்தி விச்வாஸத்தைக் காட்டிச் செல்வதையும், இருநூல்களையும் பக்ஷபாதமின்றி ஒப்ப நோக்குவார்க்கே இனிது புலனாகும். 2 கம்பர் மஹாகவி; ஸ்ரீராமனது வரப்பிரசாதம் பெற்றவர். அவரை அலக்ஷியப் படுத்தக்கூடாது. சில நண்பர்கள், சூத்திரக் குலத்தோர் என்று மிகத் தாழ்மையாகவும் கேவலமாகவும் சொல்லும் மனிதர்கள் உள்ளே யாரேனும் ஒருவர் வேத வேதாந்தங்களை ஆராய்ந்து ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்களை ஓதித் திறம்பட இருந்தாலும், அவரை ஏளனம் பண்ணுவதையும், அலட்சியப் படுத்திப் பேசுவதையும், யாம் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கின்றோம். இப்படி அறியாதவராயும் மற்சரராயும் இல்லாமல் யாவரையும் உடன் போற்றிவர எல்லா நண்பர்களையும் பெரிதும் பிரார்த்திக்கிறோம். அவ்வொற்றுமை இருந்தால்தான் நம்தேசம் எல்லாத் துறைகளிலும் மேம்பாட்டினைப் பெற்று விளங்கும். அதுகிடக்க.

இனிக் கம்பர் வடகலை தென்கலை நூல்களை யோதி, பரதத்துவ நிச்சயம் உணர்ந்து தாம் க்ருதார்த்தராம்படிக்கும், ஸ்ரீமந்நாராயண உபாஸனையை, (அஷ்டாக்ஷர மந்திர ஜபத்தை) உலகோர் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கும், தாங்கொண்ட சமயகருத்து நிலைத்து நிற்கும்படிக்குமே செய்த இராமாயணத்தைக்கொண்டு, அவர் விசிஷ்டாத்துவைத சுத்த வைஷ்ணவராய் ஷெ சமூஹத்திற்குப் பேர் உதவியை, அதாவது நம்ம சமயம் மேன் மேலும் புதிய பலத்தைப் பெற்றுத் துலங்கும் பொருட்டுப் பத்திரங்கள் (records) போன்ற செய்யுள்களை, இராமாயணத்தில் ஆங்காங்கு எழுதிவைத்திருக்குமாற்றைக் காண்போம்.

அறிவால் உயர்ந்த பெரியோரது உட்கிடையை நோக்குவோமானால் மத வித்தியாசமே இராது என்னலாம்;

---

1. வெற்றிவேற்கை.

2. வான்மீகரும் கம்பரும் என்ற வியாஸத்தில் இவ்விஷயங்களைக் கூறுவாம். மற்சரர்—பொறாமையுடையோர்.

132

1. "தேருங்கால் தேவ னொருவனே யென்றுரைப்பன்
யார்கு மறியா ரவன் பெருமை—ஒரும்
பொருண்முடிவு மித்தனையே யெத்தவஞ்செய் தார்க்கும
அருண் முடிவ தாழியான் பால்."

என்ற பெரியதோர் உணர்ச்சியில் அன்னோர் ஆழ்ந்திருப்பர் ஆதலின். ஒருவன் என்றோதப்பட்ட அப்பொருளையே, பல சமயினரும், தத்தம் கருத்துக்கு ஏற்பப் பலவாறு திரித்துச் சொல்வர். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அப்பொருட்கு நாராயணன் என்ற திருநாமம் இட்டு வழங்குவர். சுருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களில் எல்லாம், அந்நாராயண சப்த வாச்சியமே பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது. நாராயணனே ஸர்வ ஜகத் காரண கர்த்தாவாகிய முழுமுதற் பொருள் ஆவான் என்க. எனவே உபசாரமாகக் கூறப்பட்ட ஏனைத் தேவர்கள் எல்லாம் அப்பொருட்கு உட்பட்டவர்களேயாம். சில ஆதாரங்களைக்கொண்டு, சிலர், சிவன் முதலிய தெய்வங்களை உலக முதற் கர்த்தா என்பரேல், அவர் கூறிக்கொள்க. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தம்முடைய கருத்திலே ஈடுபட்டு அக்கருத்திலே பிரவர்த்திக்க! நாராயணக் கடவுளுக்கு அச்சிவனும் அந்தர் பூதனாயிருப்பதாலும், இது கொண்டு ஆழ்வாரும் (சடகோபர்) அநேக இடங்களில் விதி சிவாதிகளை உடன் படுத்தி அருளியிருப்பதாலும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் சிவனையும் அத்தெய்வத்தை வழிபடுபவர்களையும் த்வேஷிக்காமல் இருக்க!

இனிக் கம்பர் த்வேஷங்கொள்ளாத பெருமித சாந்தமானம் உடையவர்; எல்லா நூல்களையும் நன்காராய்ந்து, உண்மை உணர்ந்து, இறைவன் நாராயணனே என்ற சித்தாந்த உணர்ச்சியைக் கொண்டவர்; அந்த நாராயணன், உலக மக்கட்கு நன்மை உண்டாம் பொருட்டுத் தனது சுயேச்சையால் பல அவதாரங்களைக் கொண்டனன் என்ற உண்மையை அறிந்தவர்; அவற்றுள், ஸ்ரீராமாவதாரமே மிகச் சிறந்தது எனக்கொண்டு, அவ்விராமனது அனந்த திவ்ய குணங்களைக் கண்டநுபவித்த பெரிய பிரீதி வசத்தாலே தமது உட்கிடையை வெளியிடுகின்றார்.

(தொடரும்.)

---

1. நான்முகன் திருவந்தாதி: செய்யுள் 2.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த மஹிமை.*

(ஸ்ரீ உப வித்வான் குறிச்சி சேஷாத்ர்யாசார்யர்.)

இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த மென்கிற ஸ்ரீ விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமானது,

[illegible]
[illegible] ॥ என்றும்,

[illegible] ॥

என்றும் நிகமாந்த மஹாதேசிகனால் அருளிச் செய்தபடியே—ச்ருதி: ப்ரத்யக்ஷாதிஸர்வம் [illegible] என்று ச்ருத்யுக்தமான ப்ரத்யக்ஷாநுமானசப்த ப்ரமாணங்களுடைய ஸமந்வயத்தாலும் ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாத்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும்,

[illegible] ॥

என்கிறபடியே மிகவும் ச்ரேஷ்டமானது.

இந்த ஸித்தாந்தார்த்தங்கள் தத்வம் ஹிதம் புருஷார்த்தம் என மூன்று விதங்கள். தத்வம் என்பது ப்ரமாணத்தால் அறியக்கூடியது. இது சித் அசித் ஈச்வரன் என்று மூன்று விதம். சித் என்பது ஜீவாத்மா. இந்த ஜீவாத்மாக்கள் பத்த: முக்த: நித்ய: என்று மூன்றுவிதங்கள்.

அசித்—என்பது த்ரிகுணம் காலம் சுத்தஸத்வம் என்று மூன்று விதம்.

---

* இது, சென்ற சித்திரை மாஸத்தில் ஸ்ரீ புள்ளம் பூதங்குடியில், முதல் திருத்திய ஸதஸ்ஸின் அக்ராஸநாதிபதியாக இருந்த ஸ்ரீ. உப. வித்வான் சேஷாசார்ய ஸ்வாமியாற் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம். ஸ்ரீ. உப. வித்வான் மோஹனூர் கிடாம்பி ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமியால் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது.

அசேதநம் என்பது ப்ரக்ருதி: மஹாந் அஹங்கார: ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ௫, கர்மேந்த்ரியங்கள் ௫, மநஸ், தந்மாத்ரங்கள் ௫, ஆகாசாதி பஞ்ச பூதங்கள் ௫, ஆக ப்ராக்ருத தத்வங்கள் ௨௪ விதம்.

காலம் என்பது தத்வமென விநாடி கடிகை முகூர்த்தம் தினம் பக்ஷம் மாஸம் வருஷம் என்று எட்டு விதம்.

ஶுத்தஸத்வம் என்பது ஸ்ரீ வைகுண்டாதிரூப போகஸ்தாந போக்ய போகோபகரண தேஹேந்த்ரிய விவிதரூபங்களாக இருக்கின்றது.

தர்ம பூத ஜ்ஞாநம் என்பது ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாயும் த்ரிகுணத்ரவ்யம் முதலான மூன்றுவித அசேதநங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸ்வரூபமாயும் இருப்பதைச் சங்கித்து "இவ்வாத்மாக்களெல்லாருக்கும் தர்மி ஸ்வரூபம்போலே தர்மபூத ஜ்ஞாநமும் த்ரவ்யமாயிருக்க இதன் ஸ்வரூபத்தைத் தனித்து இங்கு அருளிச்செய்யாதொழிந்தது அசேதநரென்று எடுத்த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாய்ச் சொருகி நிற்கையடியாக" என்று ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

ஸர்வேஶ்வரன் ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வ ஸ்வரூப நிரூபக தர்மவாநும் ஜகதுபாதாந காரண நிமித்தகாரண பூதனும் ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாராந்த: ப்ரவேச நியமநைஶ்வர்ய கைவல்ய மோக்ஷாதி ப்ரதாந கர்த்தாவாயும் காருண்யஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜ: ப்ரப்ருத்யநந்த கல்யாணகுண பூர்ணனும் பரவ்யூஹவிபவஹார்த்தார்ச்சாத்யநந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹவாநும், லீலாநித்ய விபூதித்வயவாநும் தேவீபூஷணாயுத பரிஜநபரிச்சத விசிஷ்டனுமிருக்கும் உபாய ப்ராப்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

ஹிதம் என்பது ஐஶ்வர்ய கைவல்ய மோக்ஷரூபமான புருஷார்த்தங்களுக்கு அத்ருஷ்டத்வாரா ஸாதநமானது. இதில் மோக்ஷஸாதநம் பக்திப்ரபத்திகள்.

புருஷார்த்தம் என்பது ஐஶ்வர்யமும் கைவல்யங்களும் நித்யாநந்த பகவதநுபவரூப மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜநமும். இதை நமது மஹாதேசிகனும் அருளிச்செய்தார்:—

ப்ரத்யக்ஸ்த: விலக்ஷண: ப்ரக்ருதித: த்ராதா பதி: ஸ்தத்வர:
தஸ்மிந்நாத்மபரார்ப்பணம் ஹிததமம் தச்சேஷவ்ருத்தி: பலம் ।
இத்தம் தத்வஹிதே புமர்த்த இதி ந த்ரேதா விபக்தம் தநம்
தாயக்ரம உபாயதநா: ஸ்வயமது: தத்தாத்மநாம் தேசிகா: ॥

ப்ரக்ருதித: ப்ரகிருதியைக் காட்டிலும் விலக்ஷண: விலக்ஷணனாக ப்ரத்யக: (ஜீவாத்மா) அறியக்கூடியவன். த்ராதா ரக்ஷகனாகிய பதி: ஸ்ரீமந்நாராயணன், தத்வர: அந்த ஜீவாத்மாவைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன். தஸ்மிந் அப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரனிடத்தில் ஸ்வாத்மபரார்ப்பணம் ஸ்வாத்மாவின் பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, ஹிததமம் மிகவும் ஹிதமானது. தச்சேஷவ்ருத்தி: அந்த ஈச்வரனுடைய கைங்கர்யம், பலம் ப்ரயோஜனம். இத்தம் இந்த மாதிரி, தத்வஹிதே தத்வம் ஹிதம் புமர்த்த: புருஷார்த்தம் இதி என்று த்ரேதா மூன்றுவிதமாக, விபக்தம் பிரிக்கப்பட்ட, தநம் பொருளை அதாவது ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை, தத்தாத்மநாம் தங்கள் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஸ்வாத்மாவையுடைய, ந: நமக்கு, உபாயதநா: தயையையே தனமாகவுடைய, தேசிகா: ஆசார்யர்கள், தாயக்ரமேண தாயதனமாக (நமக்கு ஸ்வரூபத்தினாலேயே கிடைக்கவேண்டிய பொருளாக) ஸ்வயம் தாங்களே, அது: கொடுத்தார்கள்.

இந்த விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தால் நிர்ணீத மான த்யாநவிஷயங்களில் பரதேவதா பாரமார்த்யமாவது ஸ்ரீ விசிஷ்டனான நாராயணனுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வம் தான். இதற்கு ப்ரமாணங்கள். 'கோ த்யேய:' என்று மோக்ஷார்த்தமான த்யாநத்துக்கு விஷயன் யாரென்று ப்ரச்நம் பண்ணிக்கொண்டு, 'காரணம் து த்யேய:' ஜகத்காரணமானவனே மோக்ஷார்த்தம் த்யேயம் என்று நிஷ்கர்ஷித்தான். பிறகு ஜகத்காரண வஸ்து யார் என்று விசாரிக்கும்போது 'ஸதேவ ஸோம்ய இதமக்ர ஆஸீத்' 'ப்ரஹ்ம வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்' 'ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்' 'ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே' 'ந ஸந்ந சாஸச்சிவ ஏவ கேவல:' 'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாந: நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ' இத்யாதிகள் ஜகத்காரண வஸ்துவை நிரூபிக்கின்றன. ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ர ப்ரமாணமான ஸாத்விகராஜஸ தாமஸாதிகாரிகளின் புத்திக்கு அநுரூபமாக ச்ருதிகளின் யதார்த்த நிர்ணயம் உண்டாகிறது.

"ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந்மதுஸூதந: ।
ஸாத்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேய: ஸவை மோக்ஷார்த்த சிந்தக: ॥"

பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே ।
வாஸுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப: ॥

என்கிறபடி ஜாயமான தசையில் மதுஸூதந கடாக்ஷமுள்ள ஸாத்விகோத்தமாதிகாரிக்கு தத்வநிர்ணயம் ஏற்படுகின்றது. அதன் ப்ரகாரத்தை ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிச்செய்கிறார்:—

ஆத்மைக்யம் தைவதைக்யம் த்ரிகஸமயமதா தத்ஸாம்யைக்யம் த்ரயாணாம்
ஶக்த்யைஶ்வர்யமித்யாதி நிர்வாணஹாநீ நாத்ரியந்தே ந ஸந்த: ।
த்ரய்யந்தே ஹ்யேககண்டே ஸ்புடதரமதநா வ்யாஸஸூத்ரோக்திஸித்த:
ஸ்ரீமாந் நாராயணோ ந: பதிரகிலதநு: முக்திதோ முக்தபோக்ய:'

ஆத்மைக்யம் என்பது ஆத்மநாமைக்யம் பகவானோடு ஜீவாத்மாக்கள் பரஸ்பரம் அபிந்நர்கள் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இது, 'நித்யோ நித்யாநாம் சேதநச்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந் ॥' என்று ஜீவாத்மாக்கள் நித்யர்களென்றும் அநேகர்கள் என்றும் பகவான் நித்யனென்றும் ஜீவர்களுக்கு பலப்ரதனென்றும் சொல்லுகிற ஶ்ருதிப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தமாகையால் பாதிக்கப்பட்டது.

தைவதைக்யம்—ஜீவாத்மாக்கள் அநேகர்களேயாகிலும் ப்ரம்ம ப்ரவாயுமுக சப்தங்களால் சொல்லப்படுகிற தேவதைகள், ஒரு ஆத்மாவுக்கு ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் போல சரீரபேதமே தவிர ஆத்ம பேதமில்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் பூர்வகர்மாநுகுணமாக அநந்த தேவதைகளுக்கு ஸ்ருஷ்டி ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிற 'யாந்யேதாநி நக்ஷத்ராணி தேவக்ருஹாணி யஜமாநா: யஶோ தேஷாம் ப்ரதிஷ்டா:' இத்யாதி ஸ்ருதிகளுக்கும், இன்ன இன்ன யாகம் செய்தவர்களுக்கு இன்ன இன்ன தேவதா ஸ்தானம் என்றும் ஶதாஶ்வமேதம் செய்த ஜீவாத்மாவுக்கு இந்திரபதவி என்றும் சொல்லும் ஸ்ருதிவாக்யாதிகளுக்கும் விருத்தம்.

த்ரிகஸமயமதா தத்ஸாம்யம்—ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் ஸமர்களென்றும் மூன்று மூர்த்திகளும் ஜகத்காரணமென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் 'ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரம்மா நேஶாந: ப்ரஜாபதி: பத்மயோநிர் ஈஶாநோ த்ரயம்பக: ஶூலபாணி: லலாடா ஸ்வேதபிந்து: தேஷோ அஜாயத' என்று நாராயணன் மாத்திரம் ப்ரளய காலத்தில் இருந்ததாயும் ப்ரம்ம ருத்திராதிகள் அப்போது இல்லை யென்றும் பிறகு உண்டானதாயும் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம்

ஸௌக்ஷ்யம் த்ரயாணாம் ப்ரம்ம ருத்திர விஷ்ணுக்கள் ஒரு ஆத்மாவின் ஶரீரபேதமே தவிர ஆத்மபேதமில்லையென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும்

க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோऽஹம் ஸர்வதேஹிநாம் ।
ஆவாம் தவாங்கஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ॥
ருத்ரம் ஸமாஶ்ரிதா தேவா: ருத்ரோ ப்ரஹ்மாணமாஶ்ரித: ।
ப்ரஹ்மா மாமாஶ்ரிதோ தேவி நாஹம் கஞ்சிதுபாஶ்ரித: ॥

என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம்.

அந்யே த்ரைரூப்யம்—ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திர ரூபர்களான மூன்று ஆத்மாக்களும் உத்தீர்ணமான ப்ரம்மத்தின் காயபேதங்களென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் (நாராயண பரம்ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண: பர:) இத்யாதி ப்ரமாண விருத்தம்.

இத்யாதி—த்ரிமூர்த்த்யந்தர்கதமேகதரம் ஏவ காரணமென்றும் மற்ற இருவரும் கார்யமென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ந ப்ரஹ்மேஶாநௌ என்கிற ஶ்ருதிக்கு விருத்தம். இது முதலான அநிவர்ணர்களின் சொல்லை ஸாதுக்கள் ஆதரிக்கின்றனர் இல்லை. பேதஶ்ருதி அபேதஶ்ருதி கடக ஶ்ருதிகளுக்கு ஐககண்ட்யத்தாலும் இதற்கு அபாதிதமான வேதவ்யாஸர் முதலானவர்களின் ஸூக்திகளாலும் ஸ்ரீமாந் நாராயண: அகில தந்த்ர: ஸமஸ்த சேதநா சேதநங்களை சரீரமாகவுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணன் நமக்கு நாயகந் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பவன்.

[இந்த ஶ்லோகார்த்தத்தைக் கேட்பவர்கள் மனமுருகும்படியாக த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்களோடு அநேக ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதி வசநங்களை அதிரமணீயமாய் உபபாதித்து திருமந்த்ரார்த்தத்தில் ஏற்பட்டிருந்த தனது அத்விதீய பாண்டித்யத்தை எல்லோரும் ப்ரமிக்கும்படி ப்ரகாசப்படுத்த ஸபையின் கரகோஷத்துடன் முடித்தார். அப்பொழுது

" பாஹ்ஸிம்பஸ்ய மஹாத்மநோ ஜயதி தர்க்காந்த்யா ஜநோ ஶீக்ஷிதம்
ஸாநந்தம் வததீதி வீக்ஷ்ய விபுதா: கர்வந்தி ஸத்யம் வச: ।
யம் த்ருஷ்ட்வா அபி ஸமஸ்த தந்த்ர நிபுணம் ப்ராப்தா ஸ்வகீயம் மதா:
ஸோऽயம் ராஜதி ஸத்ஸஹாய வரதஹாக்ஷ ஶேஷார்ய தேஶிகமணி: ॥ "

என்று புகழவும் பெற்றார்.]

பிறகு " யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத் ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி " என்ற வாக்யத்தில் ப்ரம்மத்தின் லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அந்த லக்ஷணம் உத்பத்தி ஸ்திதி

மோக்ஷம் லயம் ஆக நான்குக்கும் எதுகாரணமோ அதுதான் பிரம்மம் என்பது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ப்ரம்மம் காரணம் ஜகத் கார்யம் என்று ஏற்பட்டது. நம் ஸித்தாந்தத்தில் ஜகத்திற்கு உபாதானம் ப்ரம்மம் நிமித்தகாரணமும் ப்ரம்மம்; காரணவஸ்துவிற்கும் கார்யவஸ்துவிற்கும் பேதம் இல்லை. அது எப்படியாகும் என்றால் எது மாறுதலடைந்து வேறொரு பொருளாக ஆகிறதோ அது மாறுதலடைந்த த்ரவ்யத்தைக் குறித்து உபாதானகாரணம். சட்டிபானைகளைக் குறித்து மண் உபாதானம். யார் மாறுதலுக்குக் கர்த்தாவோ அவன் நிமித்தகாரணம். சட்டிபானைகளுக்கு குயவன் நிமித்தகாரணம். இந்த ஜகத்தின் விஷயத்தில் உபாதானம் நிமித்தம் இரண்டும் ப்ரம்மமே. ப்ரம்மம் ஆத்மா; சேதனாசேதனங்கள் ப்ரஹ்மத்தின் சரீரம். ராமன் கிருஷ்ணன் என்கிற சப்தங்கள் எப்படி சரீரத்துடன் கூடிய ஆத்மாவைக் குறிக்கிறதோ அப்படியே ப்ரம்மம் என்கிற சப்தம் சேதனாசேதனங்களாகிற சரீரத்தோடுகூடிய ப்ரம்மத்தைக் குறிக்கிறது. இந்தசேதனாசேதனங்களுக்கு ஸூக்ஷ்மாவஸ்தை என்றும் ஸ்தூலாவஸ்தை என்றும் இரண்டு அவஸ்தை உண்டு. ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையாவது நாமம் ரூபம் இவையில்லாதது. ஸ்தூலாவஸ்தையாவது நாமம் ரூபம் இவையுள்ள அவஸ்தை. இந்த அவஸ்தைகளின் மாறுதலை ப்ரளயம் என்றும் ஸ்ருஷ்டி என்றும் சொல்வார்கள். இப்படி மாறுவதற்கு ப்ரம்மத்தின் ஸங்கல்பமே காரணம். தன்னுடைய சரீரமாகிற சேதனாசேதனங்களுக்கு இம்மாறுதல் உண்டாகிறபடியால் தானே உபாதான காரணமென்றும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகிறபடியால் தானே நிமித்தகாரணம் என்றும் ஏற்படுகிறது. இப்படி காரணமும் தன்னுடைய சரீரம், காரியமும் தன்னுடைய சரீரமாயிருக்கையால் காரணம் காரியம் என்கிற இரண்டுவித அவஸ்தைகளும் ப்ரம்மத்திற்கே. இதனால்தான் இரண்டும் ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டது. இந்த அர்த்தத்தைத் தான் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்கள். சேதநம் அசேதநம் இரண்டும் ப்ரம்மத்திற்கு விசேஷணம்; ப்ரம்மம் விசேஷ்யம்; விசேஷணத்துடன் கூடிய விசேஷ்யத்திற்கு விசிஷ்டம் என்று பெயர். ஸூக்ஷ்மசேதனாசேதன விசிஷ்ட ப்ரம்மத்திற்கும் ஸ்தூலசேதநா சேதந விசிஷ்ட ப்ரம்மத்திற்கும் உள்ள அபேதத்தை விசிஷ்டாத்வைதம் என்கிற சப்தம் காட்டுகிறது. இதுதான் விசிஷ்டாத்வைத சப்தத்தின் அர்த்தம்.

இவ்விஷயத்தை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்திகளனைவரும் நன்குணர்ந்து நமது ஸம்ப்ரதாயமே ஸகலஜகதுஜ்ஜீவக ஸம்ப்ரதாயமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ஆங்காங்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்து நமது ஸித்தாந்த மோங்கிவளரும்படியாக ஸ்வாமிகள் கிருபை செய்யவேணுமாயும் இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையானது நீடூழிவாழவேணுமாயும், ஸ்ரீ வல்வில் ராகவனை ப்ரார்த்தித்து உபந்யாஸத்தை முடித்தருளினார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தின் பரமதாத்பர்யம். *

(ஸ்ரீ. உப. வித்வான் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி.)

ஸமஸ்த சேதநா சேதநங்களையும் சரீரமாகவுடைய ஸ்ரீமானாகிய நாராயணனே பரதத்வ மென்றும், அந்த சேதநாசேதந விசிஷ்டனாயிருக்கிற நாராயணனுடைய ஸ்வஸஜாதீய த்விதீயராஹித்ய மாகிற அத்வைத ரூப மைக்யமே விசிஷ்டாத்வைத மாகையால் அதுவே பரமதாத்பர்ய மென்றும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலும் தத்வ தர்சிகளான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்திகளாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. ஸ்ருதிகளில், ஈசாவாஸ்யத்தில் முதலில் ஈசாவாஸ்ய மென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அர்த்தம், ஈசா ஸர்வ நியந்தாவான ஈச்வரனாலே, எல்லா ஜகத்தும் வாஸ்யம், வஸ்தவ்யம் யோக்யமென்று. இதனால் ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும் ஈச்வரனுக்கு சரீரமென் றேற்படுகிறது. இப்படியே ஸுபாலோபநிஷத்தில் யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் இத்யாதியாலே சரீராத்மபாவம் ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியே சாந்தோக்யத்திலும் மற்ற உபநிஷத்துக்களாலும் ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம ஐததாத்ம்ய மிதம் ஸர்வம் தத்வமஸி இத்யாதிகளாலே இந்த விஷயம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே ஸ்ரீமான் நாராயணனே பரதத்வமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி யென்றால் ஸத் ப்ரஹ்மாதி சப்தங்களாலே ஜகத்காரணத்தைச் சொல்லி, ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத் என்று அந்த ஸத்ப்ரஹ்மாதி சப்தங்களுக்கு நாராயணனே வாச்யனென்று ஸாமாந்ய விசேஷ ந்யாயத்தாலே ஏற்படுகிறது. அப்படியே யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேதஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம் என்று ப்ரஹ்மசப்தவாச்யன் புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த புருஷசப்த வாச்யன் ஆதித்ய மண்டலாந்தர்வர்த்தியென்று தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ என்று புண்டரீகாக்ஷனாகச் சொல்லிற்று. அந்த புண்டரீகாக்ஷத்வம்

---

* இது சென்ற சித்திரை மாஸத்தில் ஸ்ரீ புள்ளம் பூதங்குடியில் நடைபெற்ற இரண்டாவது நித்திய ஸதஸ்ஸுக்கு அக்ராஸநாதிபதியாக இருந்த ஸ்ரீ. உப. வித்வான் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியாற் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸத்தின் ஸங்க்ரஹம்.

நாராயணனுக்கே அஸாதாரணம். அது எப்படி யென்றால் சைத்யாரி: புண்டரீகாக்ஷ: என்கிற கோசத்தாலும் குறளில் "தாம் வீழ்வார் மென் தோளில் துயிலினிது கொல் தாமரைக் கண்ணனுலகு" என்று நாராயணனை புண்டரீகாக்ஷனென்று சொல்லி யிருப்பதாலும் சைவபுராணத்தில் விஷ்ணு தினந்தோறும் ஆயிரந்தாமரைப் புஷ்பங்களாலே சிவனை ஆராதித்ததாகவும் ஒருநாள் பரீக்ஷார்த்தமாக சிவன் ஒரு புஷ்பத்தை மறைத்து விட்டதாயும் அப்பொழுது விஷ்ணுவானவர் தான் ஒரு புண்டரீகாக்ஷனாகையாலே தன் கண்ணைப்பிடுங்கி அர்ச்சித்ததாகவும் அதனால் ஸந்துஷ்டனான சிவன் சக்ராயுதத்தைக் கொடுத்ததாயும் சொல்லி யிருப்பதாலும் நாராயணனுடைய புண்டரீகாக்ஷத்வம் பரமதத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் புருஷஸூக்தவாச்யன் நாராயணனென்பது புருஷஸூக்தத்திலும் ஸித்தம். ஹ்ரீச்ச தே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ என்று இந்த நாராயணன் லக்ஷ்மீபதி யென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போதாயநரும் விஷ்ணுபூஜையில் புருஷஸூக்தத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். காளிதாஸனாலேயும் ரகுவம்சத்தில் 13-வது ஸர்க்கத்தில்,

நாபிப்ரரூடாம்புருஹாஸநேந
ஸம்ஸ்தூயமாந: ப்ரதமேந தாத்ரா |
அமும் யுகாந்தோசிதயோகநித்ர:
ஸம்ஹ்ருத்ய லோகாந் புருஷோதிசேதே ||

என்றும், அமரஸிம்ஹத்தில் ஸ்ரீ வத்ஸலக்ஷ்மா புருஷஸ் ஸாக்ஷாத் என்றும் புருஷஸூக்தவாச்யன் நாராயணனென்று ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் வசநாம்சங்களை விஸ்தரபயத்தால் நிறுத்திவிட்டேன். யச்சகிஞ்சு ஜகத்ஸர்வம் த்ருச்யதே மென்று ஸ்ருதியாலே ஸூசிதமாகச்சொல்லப்பட்ட மநுவினுடைய ஸ்ம்ருதியிலும் ஸோபித்யாய ஸரீராத் ஸ்வாத் என்றும் ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா: என்றும் இத்யாதிகளாலே நாராயணனே பரதத்வ மென்றும் விஸிஷ்டாத்வைதமே ஸித்தாந்தமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வ்யாக்யாதாவான குல்லூகபட்டரும் இந்த ஸ்லோகங்களுடைய வ்யாக்யாநாவஸரத்தில் அநேந ப்ரகாரேண த்ருஷ்ணிவேதாந்தி உதயேவ ஸூத்ரதம்பவதி என்று சொல்லி யிருக்கிறார். வ்யாஸரும்

ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: |
இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா ||

என்றும்,

141

ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே ।
வேதாச்சாஸ்த்ரம் பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஶவாத்பரம் ॥

என்றும் இப்படி பலவிடங்களிலும் இந்த ஸித்தாந்தம் தனக்கு அபிமத மென்பதை வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆழ்வார்களில் ப்ரதாநரான நம்மாழ்வார், முதல் திருவாய்மொழியில் உடல்மிசை உயிரென கரந்தெங்கும் பரந்துளனென்று சரீராத்ம பாவத்தைச் சொல்லி, வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல் சேரே என்று அப்படி வேதவேத்ய சரீரியா யிருக்கிறவன் நாராயணனே என்றும், அவனுடைய திருவடிகளே ப்ராப்ய மென்றும் மலர்மகள் விரும்பு நமரும் பிறவடிகள் மல பிடிகள் என்று ஸ்ரீய:பதி யென்றும், இந்த அர்த்தத்தை நிரூபித்திருக்கிறார். பரோபதேச ஸமயத்தில் ஒன்றுந்தேவு என்கிற திருவாய்மொழியில் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஹேது தேவதாந்தரங்களில் பரத்வ புத்தி யென்று நிச்சயித்து நாராயணனைத் தவிர மற்ற தேவதைகள் அரக்ஷகர்களென்றும் அந்த நாராயணனையே ஆஶ்ரயிப்பது மோக்ஷ ஸாதநமென்றும் உபதேசித்தார். இந்த உபதேச ப்ரபாவத்தாலே திருந்தின ததநுஸாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸம்ருத்திக்கும் பாவியா யேற்படுகிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்ருத்திக்கும் பொலிக பொலிக வென்று ஒரு திருவாய்மொழியாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணினார். அதில் முதல் பாட்டில் கலியும் கெடும் கண்டுகொள்மின் என்று பாவியான திருமங்கை யாழ்வாரவதாரத்தையும் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் இவர்களுடைய அவதாரத்தையும் இவர்களாலே கலிகாலத்திற்குக் கெடுதலுண்டாகு மென்றருளிச் செய்தார். அப்படியே நாதமுனிகளுக்கு விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தையும் உபதேசித்து அந்த வேதந ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரளவும் அந்த ஸித்தாந்தம் ப்ரவர்த்தமாய் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய பாஷ்ய ப்ரவசநாதி களாலே எங்கும் பரவி ஓங்கித்தழைத்தது. இந்த விஷயத்தை

ஶுக்ஷீநாதாவத்யஸிந்துள ஸம்ஶிவாஜ்ஜயஜ: ப்ராப்ய காருண்யநீரம்
நாதாத்ராவஹ்யஷிஞ்சத் ததநு ரகுவராம் யோகஜக்ஷ்மாஸுராஹ்யாம் ।
தத்வா தாம் யாமுநாவர்யாம் ஸரிதமய யதீந்த்ராவ்ய பத்மாகரேந்த்ரம்
ஸம்பாத்ய ப்ராணிஸஸ்ய ப்ரவஹதி நிதராம் தேஶிகேந்த்ரப்ர
[ஜளமேக: ॥

என்று பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்தார்கள். இதற்கர்த்தம் ' ஆழ்வாராகிற காளமேகம் ஸ்ரீய:பதியாயிருக்கிற ஸமுத்ரத்தில் க்ருபையாகிற ஜலத்தைப் பானம் பண்ணி நாதமுனிகளாகிற பர்வதத்தில் வர்ஷிக்க, வர்ஷிக்கப்பட்ட அந்தத் தீர்த்தமானது உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பிகளாகிற

அருவிகளாக ப்ரவஹித்து ஸ்ரீஶடாரணாகிய பெரிய நதியில் சேர அந்த நதியால் நிறைந்த பாஷ்யகாரராகிய வீரநாராயணபுரத்து ஏரிபோன்ற பெரிய ஏரியில் நின்றும் 74 ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பிட்டு சேதநர்களாகிற பயிர்களிலே ப்ரவஹிக்கிறதென்று' என்பதுதான். அப்படியே தேசிகனும் நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம் என்று தொடங்கி ஸம்யக்த்ராதம் யதீந்த்ரை: என்று அருளிச்செய்தார். இப்படியே மணவாளமா முனிகளும் எம்பெருமானார் தர்சனமென்றே இதற்கு நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார். அம்புவியோர் இந்தத் தர்சனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்தச் செயலையார் காக்க என்றருளிச்செய்தார். அந்த ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரும் மாறனடிபணிந்துய்ந்தவரென்கிறபடியே ஆழ்வார் திருவடிகளை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தவராய்ப் பண்ட குமாரன் பசுந்தமிழாநந்தம் பாய் மதமாய் என்கிற பாசுரத்தின்படியே ஆழ்வாருடைய திவ்ய ஸூக்தியைக்கொண்டே பரமத நிரஸநம் பண்ணினர். அப்படியே குறையில் பிரானடிக் கீழ் விள்ளாதவள் என்கிறபடியே திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளில் ப்ரேமத்தை யுடையவராய் கலிமிக்க சென்றல் கழனிக் குறையில் என்கிற பாசுரத்தின்படி திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்ய ஸூக்தியைக் கொண்டே பரமத நிரஸநம் பண்ணினர் என்பதுப் வ்யக்தம். இப்படி கலியின் கெடும் கண்டு கொண் மின் என்று ஆழ்வாராலே ஸூசிக்கப்பட்ட அவதார வைபவத்தை யுடையராய் கலியாரி கலித்வம்ஸ மென்று கலித்வம்ஸீ என்கிற திருநாமத்தை யுடையராயிருந்துள்ள திருமங்கையாழ்வாராலே மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்ட இந்த திவ்ய தேசத்தில் இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தநம் நடந்தது மிகவும் ஶ்லாகநீயம். இந்தத் திருமங்கையாழ்வார் இந்தத் திவ்யதேச விஷயமாக அருளிச்செய்த பாசுரம்.

அறிவதரியா னனைத்துலகு முடையா னென்னையாளுடையான்
குறிய மாணி யுருவாய் கூத்தன் மன்னியமருமிடம்
நறியமலர்மேல் சுரும்பார்க்க எழிலார் மஞ்ஞை நடமாட
பொறிகொள்சிறை வண்டிசைபாடும் புள்ளம்பூதங் குடிதானே.

மற்ற ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் இவருக்குள்ளவாசி என்னவெனில்—ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைத்து உடம்பை நிழலில் வைத்துப் போந்தாரொருவர். ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைக்கையாவது,

வாஸோதைவ தநுச்சாயா நாதிஶீதா ந வோஷ்ணதா ।
ஜநகாம்மாநபநீ ஸா கிமர்த்தம் ந ஸேவ்யதே ॥

என்று சொல்லுகிறபடியே வாஸுதேவ தருச்சாயையில் தன்னை வைத்துக்கொள்ளாமல் அதற்குப் புறம்பான விஷயங்களில் வைத்து ஆத்மாவிற்கு தாபத்தை யுண்டுபண்ணினவர். அந்த வாஸுதேவ தருச்சாயையில் வைக்கையாவது அந்த சாயையே தமக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவென்கிற ஜ்ஞாந விசேஷம். இப்படி யிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமில்லாமல் தேஹாத்மாபிமாநியாய் அந்த தேஹத்திற்கு போக்யமாக மற்ற விஷயாந்தரங்களுடைய தேஹங்களையே ஆதரித்து தத்விஷயமான காமத்தையே புருஷார்த்தமாக நினைத்துப் போந்தாரொருவர். இப்படி விஷயாந்தரங்களிலுண்டான ராஸிக்யமே பற்றாசாக தன்னுடைய விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை காட்டிக்கொடுத்து அதற்கு ப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரத்தையும் தானே யுபதேசித்து திருவுத்ஸ்த்ராயதநங்களுக்கு எல்லை நிலங்களாக உகந்தருளின நிலங்களில் தானிருக்கும் இருப்பையும் காட்டிக்கொடுத்தான். அதுவே ஹேதுவாக விஷயாந்தர வைராக்யமுண்டாகி பகவத்விஷயத்தில் அபிநிவேசம் கரைபுரண்டு ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தில் ஆழங்கால்பட்டு விக்ரஹத்திற்கவ்வருகான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திலும் கண் வைக்காமல் தத்விஷயமான காமத்தையே பரமபுருஷார்த்தமாகவும் மோக்ஷத்திலும் ருசியில்லாதவரா யிருந்தார். பகவத்விஷய காமமாவது நிரதிசய ப்ரீதிரூபாபந்நமான ஜ்ஞாநவிசேஷமாகிய பக்தி. இப்படி யிருந்துள்ள பக்தியே நம்மாழ்வார் உலகு படைத்து உண்ட வெந்தை என்கிற பாசுரத்திலும் ஒன்றுண்டு. செங்கண் மால்யானுரைப்பது என்கிற பாசுரத்திலும் புருஷார்த்தமென்றும் மற்ற புருஷார்த்தங்களில் தனக்கபேக்ஷயில்லை யென்பதையு மருளிச்செய்தார். அப்படியே திருமழிசைப் பிரானும் திருச்சந்த விருத்தத்தில் கேடில் சீர் வரத்தனாய் என்கிற பாட்டிலருளிச் செய்தார். இதை யநுஸரித்தே இராமாநுஜ நூற்றந்தாதியில் திருவரங்கத்தமுதனார் சேம நல்வீடும் பொருளும் என்கிற பாட்டில் பகவத் காமமுடையான பக்தியே புருஷார்த்தம் அந்த புருஷார்த்தத்திற்கு சேஷபூதங்கள் தர்மார்த்த மோக்ஷங்கள் என்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தாரென்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். அப்படியே திருமங்கையாழ்வாரும் சிறிய திருமடலில் காரார் வரக்கொங்கை என்று தொடங்கி மேல் பாட்டுகளில் இந்த காமமே தனக்கபிமதமென்பதை வெளியிட்டார். மற்ற ஆழ்வார்கள் மயர்வற மதிநல மருளினன் என்கிறபடியே பகவத்கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே பகவத்விஷய பூர்வஜ்ஞம் உண்டாகி அதனுடைய பலமாக விஷயாந்தர வைராக்யத்தை யடைந்தவர்கள். இவ்வாழ்வார் விஷயாந்தரங்களை விபரீதமாக அநுபவித்து வந்த ராஸிகத்தை ஹேதுவாகக் கொண்டு ஸர்வேச்வரன் விஷயாந்தரங்களைக் காட்டியும் தன்னுடைய விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைக்காட்ட அத்தாலே விஷய வை

ராக்யமும் உடையவரானார். மற்ற ஆழ்வார்களுடைய வைராக்யத்திற்கடி கேவல பகவத் கடாக்ஷம்; இவருடைய வைராக்யத்திற்கடி ஸர்வேச்வர னுடைய விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து அதில் காட்டிலும் இதற் குண்டான தோஷபூயஸ்த்வத்தை யறிந்தமை. ஆகையால் மற்ற ஆழ்வார்களுடைய வைராக்யத்திற்கும் இவர்களுடைய வைராக்யத்திற் கும் வாசியுண்டு. அதுவுமன்றி ஸம்ஸ்லேஷத்தில் வந்தால் முற்றூட்டாக பகவத்விஷயத்தை யனுபவித்தும் விஸ்லேஷ தசையில் வந்தால் அப்ரகாரமும் அந்த வ்யஸனத்தையநுபவிக்க வல்லவர்கள். இவர் ஸுகுமாரப்ரக்ருதி யாகையாலே ஸம்ஸ்லேஷ தசையில் தளர்ந்து கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு இன்னு ரென்றறியேன் அன்னேயாழியொடு மென்று தடுமாறி நிற்பர். விஸ்லேஷ தசையிலும் மடலெடுக்கு முதலான அதிப்ரவ்ருத்தியை செய்ய உபக்ர மித்து அதுவும் நடைபெறாமல் தடுமாறுவர். இப்படி யிருந்துள்ள இந்த ஆழ்வார் கீழ் நும்மைத்தொழுதோம் என்கிற திருமொழியில் திருவிந்தளூரி லெம்பெருமானாகிய மருவினியமைந்தன் தனக்கு சடக்கென முகங்காட்டா மையாலே வந்த இன்னாப்பாலே வாசிவல்லீரிந்தளூரீர் வாழ்ந்தேபோம் நீரே என்று வெறுத்தார். அப்படி வெறுத்த இவருக்கு திருவெள்ளியங்குடியிலும் புள்ளம் பூதங்குடியிலும் தானெழுந்தருளி யிருக்கும் யிருப்பைக்காட்டி ஸமாதானம் பண்ண ஸமாஹிதராய் இப்படி யிருந்துள்ள ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளி யிருக்கிற விடமான திருவெள்ளியங்குடியே ப்ராப்யமென்று கீழ்த் திருமொழியிலநுஸந்தித்து அப்படியே புள்ளம்பூதங்குடியும் நமக்கு ப்ராப்யமென்று அநுஸந்தித்து இனியராகிறார்.

பாஸுரத்திற்கர்த்தம்—அறிவதரியான் அறிவது பரிச்சேதித் தறிவதற்கு அரியவன் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகள் எல் லாம் அபரிச்சின்னங்களாகையாலே இவைகளிலொன்றையும் பரிச்சேதித் தறிய முடியாதவன். வேதமும் ஸ்வரூபகுண மொன்றையும் பேசப் புக்கு பேசமுடியாமல் யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே என்று மீண் டது. இதனால் நிஸ்ஸமாப்யதிகனென்றேற்படுகிறபடியால் பரத்வம் சொல்லப்பட்டது. அனைத்துலகு முடையான் எல்லா லோகங்களையு முடையவன். இத்தால் விபூதித்வயம் சொல்லப்படுகிறது. என்னையாளுடை யான்—என்னை அடிமைகொண்டவன். அனைத்துலகு முடையான் என்னையா ளுடையான் என்றருளிச் செய்தபடியால், அனைத்துலகு உடையனா யிருக் கையும் என்னை ஆளுடையனாயிருக்கையும் ஸமமென்றேற்படுகிறது. மேலும் அனைத்துலகு முடையான் என்னையாளுடையான் என்றிருப்பதால் இவரும் அந்த அனைத்துலகி லொருவரா யிருந்தபோதிலும் தனித்தருளிச் செய்த படியால் அந்த உபயவிபூதியிலுள்ளாரைக் காட்டிலும் இவர் வ்யாவ்ருத்த ரென்றேற்படுகிறது. அதில் நித்ய விபூதியிலுள்ளார் கேவலாந—

ஸதைகரூபராய் விஶ்லேஷரஸமறியாதவர்களாகையாலே இவருக்கொப் பல்லர். லீலாவிபூதியிலுள்ளாரில் பத்தர்கள் இவருக்கொப்பாக மாட் டார்களென்பது ஸ்பஷ்டம். முக்தமுமுக்ஷுக்களில் இப்படி வாஸுதேவபக்தி தலையெடுத்த அதிகாரிகளில்லாமையாலே ஒப்பல்லர். ஆக அறிவதரியான் என்பதால் பரத்வமும் அனைத்துலகுமுடையான் என்பதால் ஸ்வாமித்வமும் என்னையாளு டையான் என்பதால் ஸௌஶீல்யமும் ஏற்படுகிறது. குறியமாணி யுருவா கிய கூத்தன் மன்னியமருமிடம். குறிய வாமனனாகிய மாணுருவாகிய ப்ரஹ்ம சாரி யுருவாகிய கூத்தன் நர்த்தன யுக்தனானவன் பொருந்தி வர்த்திக்குமி டம். இதனால் வாமனாவதார வ்ருத்தாந்தம் சொல்லப்படுகிறது:

சைத்யோத்ஸாயேந ப்ருத்யாநாம் விஹதிஶ்ச நயந்நபி வாஸுதேவோऽபி ஸ்வ ஶக்தி:

என்கிறபடியே மஹாபலி உதாரனாகையாலே அவனை ஶிக்ஷிக்க முடியாமை யாலும் இந்த்ரனுடைய யாச்ஞைக்குக் குறைவுவராமல் ஶ்ரிய:பதியான தன்னை இரப்பாளனாக ஆக்கிக்கொண்டு மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்தில் ப்ரஹ்மசர்யத்தோடேபோய் கொள்வாய் மாமலி மூவடிதா வென்று ஸஸ்மித பாஷணங்களைப் பண்ணி மகாபலியை யீடுபடுத்தி வாய்மாளப்பண்ணி சிறுகாலைக் காட்டி பெரிய காலாலே அளந்து மகாபலி தன்னுடையதென்ற பிமானித்த த்ரைலோக்ய ராஜ்யத்தையும் தனக்காக்கிக்கொண்ட அவதார மாகையால் எல்லா ஆழ்வார்களும் ஈடுபடும்படியா யிருக்கும். நம்மாழ்வார் சீரால் பிறந்து சிறப்பால் வளராது பேர் என்று ஈடுபட்டார். இவ் வாழ்வாரும் முன்னங்குறளுருவாய் மூவடிமண் கொண்டளந்த மன்னன் சரிதைக்குக் மாலாகிப் பொன் பயந்தே என்று ஈடுபட்டார். ஆழ்வானும்

ஸ்வீக்ருதா ஜகதிமா அபி தவ த்ரைலோக்யீ கிம் பிக்ஷணாதிபரதே
[ஸவதாஶரதாவா ।

என்றருளிச் செய்தார். மகாபலி தன்னுடையதல்லாத த்ரைலோக்ய ராஜ்யத்தைத் தன்னுடையதாக அபிமானித்துத் தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைத் தது பண்ணின ஆத்மாபஹாரத்தை ஶ்ரிய:பதியான தன்னை இரப்பாளனாக்கி தன்னுடைய ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி நிவ்ருத்திப் பித்தான். குறிய கோடியைக் காணியாக்கினாப்போலே ஸ்வரூபஜ்ஞமான விக்ரஹஸௌந்தர்யத் தை உகந்து ஸந்தர்ஶிக்கலாம்படி வாமநானபடி. மாணுருவாகிய-உண்டென் றிட்டபோதோடு இல்லையென்று கதவு அடைத்தபோதே வாசியற முகமலர்த் தியோடு போகும்படி இரப்பாலே தகணேறின ஸூக்ஷ்மத்தை பரிக்ரஹித்த படி சொல்லுகிறது. கூத்தன்-இப்படி இந்த வேஷத்துடன் மஹாபலியின் யஜ்ஞவாடத்தில் சென்றது. வல்லாசாடினாப் போலே ஆகர்ஷகமா யிருக்கை யாலே கூத்தனென்கிறார். மன்னியமருமிடம்—இன்னமும் சேதநங்களு

டைய அவஸரத்தை ப்ரதீக்ஷித்துக்கொண்டு ஸூர்யா யதிவா ஸாஃ என்கிறது போல் எழுந்தருளி யிருக்குமிடம் மேல் தேசவளப்பம் சொல்லப்படுகிறது. உகந்தருளின நிலங்களிலிருக்கிற மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்கள் இங்கெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்ய தர்சநாநுபவத்திற்காக வந்திருக்கிற நித்யர்களும் முக்தர்களுமென்று ஸஹஸ்ரதலஸஹஜஷாஸ்த்ர: என்று பட்டருளிச் செய்தபடியே நித்ய முக்தர்களாகையால் அவர்கள் தமக்கு உத்தேஶ்யரானபடி தோற்ற அருளிச்செய்கிறார். நறியமலர்மேல் சுரும்பார்க்க-சுரும் பென்பது வண்டின் அவாந்தரஜாதி. அந்த வண்டானது வாஸனையுள்ள புஷ்பத்தின் பேரில் அதிலுள்ள மதுவைப் பானம்பண்ணி சப்திக்க அதைக்கேட்டு அழகுள்ள மயிலானது நர்த்தனம் பண்ண தர்ஶநீயமான சிறகையுடைய வண்டானது இசைபாடா நின்றுள்ள புள்ளம் பூதங்குடிதான் உத்தேஶ்யம். இதற்கு ஸ்வாபதேஶம்-நறியமலர் என்கிறது. வக்ஷஹ்ஸ்தாஸ ஸுகுமாரமான ஈச்வரனுடைய திருமேனியைச் சொல்லுகிறது. அந்தத் திருமேனியினுடைய அநுபவத்தாலே ஷட்பத நிஷ்டர்களான பாகவதர்கள் ஸந்தோஷத்தால் ஆரவாரத்தைப் பண்ண அதைக்கேட்டு விஸ்த்ருதமான தோகையாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸத்தை யுடையவர்கள் ந்ருத்யந்தி கேகிந: என்கிறபடியே நர்த்தனத்தைப் பண்ணி ஊர்த்வகதி ஸாதநமான சிறகு போன்ற தர்ஶநீயங்களான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை உடைய ஷட்பத நிஷ்டர்களான பாகவதர்கள் ஸந்நிதாநத்திற்குப் போக்கு வீடாக கானம் பண்ணுகிற புள்ளம் பூதங்குடி. இத்தால் அவ்விடத்திலுள்ள ஸந்நிதாந நிஷ்டர்களுடைய பரிமாற்றம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஆஶ்ரிதர்கள் தன்னையநுபவிக்கவும் விமுகர்களை வசீகரிக்கவும் ஆஶ்ரிதர்கள் உகந்தவிடமென்றும் அவனுகந்து தனக்கு ப்ராப்யமாக ஸ்வயம் வஸித்து எழுந்தருளி யிருக்குமாப்போலே நமக்கும் அவனுகந்தருளின விடமே ப்ராப்யம். அவன் ஸ்தாவரமான விமானத்தால் தவஸ்வயம் பொன்ற ஸ்வமூர்த்திஷாயியை ஸ்வயம் ஸித்து ஜங்கமஶ்ரீவிமாநாநி ஹ்ருதயாநி மநீஷிணா மென்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்கள் திருவுள்ளங்களாகிற நடையாடும் விமானங்களைப் பெற்று கல்லுங்கனை கடலும் என்றும் நின்ற தெந்தை யூரகத்து என்றும் சொல்லுகிறபடியே எழுந்தருளி இருக்கும் இருப்பிற்கு திவ்யதேசங்களில் இருப்பு ஸாதநமாகையாலே அந்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அதைவிடாமல் வர்த்திப்பதுபோல் நாமும் அப்படியே ப்ராப்யமென்ற ஸ்வயம் வஸித்து அவ்விடத்தில் வர்த்தநமே வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்கா ளென்றும் நற்பால யோத்தியில் வாழுமென்றும் கோயில்வாழும் வைட்டணவனென்றும் சொல்லுகிறபடியே வாஸஸ்தாநமாக ஸ்வயம் வஸித்து அந்த உகந்தருளினதை விடாமல் வர்த்திக்க வேணுமென்ற தாய்த்து.

இப்படித் திருமங்கையாழ்வார் தமக்கு ப்ராப்யஸ்தாநமாய ஸ்வயம் வஸித்திருந்துள்ள இந்தத் திவ்யதேசத்தில் இந்த ஸம்வத்ஸரம் ஶ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையில் ஜ்ஞாதாக்களாயுள்ள பல திருநாமங்களுடைய உபய வேதாந்த விஷயமான உபந்யாஸங்கள் நடந்தபடியால் கலியின் கெடும் கண்டு கொண் மின் என்கிற ஆழ்வாருடைய மங்களாசாஸன ப்ரபாவத்தாலே இந்த ஶ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தம் மென்மேலும் அபிவ்ருத்தமாகு மென்பது திண்ணம்.

147

ஸ்ரீ:

தமிழ்ப் பஞ்சாங்க ஆராய்ச்சி.

பஞ்சாங்கம் இன்னதேன்பதும் அதன் உபயோகமும்.

(ஸ்ரீமான் கே. வி. நாராயணஸ்வாமி ஐயர்.)

ஜோதிட சாஸ்திரமானது இந்து சாஸ்திரங்களுக்கு நேத்திரஸ்தானமாயிருக்கிறது. அஜ்ஜோதிட சாஸ்திரத்திற்கு சூர்யன் சந்த்ரன் முதலான கிரஹங்களின் ஸ்தானங்களும், அஸ்வனி பரணி முதலான நக்ஷத்திரங்களின் ஸ்தானங்களும் தெரியவேண்டியதவசியம். இது விஷயங்கள் பஞ்சாங்கமென்ற ஒரு நூலிலிருந்து நாம் சுலபமாய் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். தவிரவும் பஞ்சாங்கங்களில் திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோகம், கரணம் பிரதி தினத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வைந்து விஷயங்களைக் கொண்டுதான் இந்துக்கள் தங்கள் சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடி தங்களுக்கேற்பட்ட சுபாசுப கிரியைகளை நடத்தி வருகிறார்கள்.

தற்காலத்தில் வழங்கிவரும் பஞ்சாங்கங்களின் நிலைமை:—அச்சு யந்திர சாலைகள் ஏற்பட்டது முதல், பஞ்சாங்கங்களின் ஸங்க்யை வருஷா வருஷம் ஜாஸ்தியாய்க் கொண்டுவருகிறது அப்படியேற்பட்டிருக்கிற பஞ்சாங்கங்களுக்குள் திதியாதி விஷயங்களின் கால அளவைக் குறித்தும் கிரகங்களின் சாரங்களைக் குறித்தும் ஒன்றில் சொல்லியபடி மற்றொன்றிலில்லை.

உதாரணமாக மாதப் பிறப்பின் காலவிஷயத்தில் வாக்ய பஞ்சாங்கங்கள் ஒரு விதமாகவும் திருக்கணித பஞ்சாங்கங்கள் வேறுவிதமாகவும் சொல்லுகின்றன. இதனால் திருக்கணித பஞ்சாங்கங்களுக்கும் வாக்ய பஞ்சாங்கங்களுக்கும் தேதி வித்தியாசம் சில மாதங்களில் ஏற்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் அச்சிடப்படுகிற பஞ்சாங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சித்திரை 7௳ சுமாருக்கு ரிஷபாயனமென்றும் வைகாசி 7௳ சுமாருக்கு மிதுனயனமென்றும் இம்மாதிரி மற்றெல்லா மாதங்களிலும் நெடு நாளாய்ப் போட்டுவருகிறார்கள். அப்பஞ்சாங்கங்களிலொன்றில் சித்திரை 7௳ சுமாரில் ரிஷபாயனத்தை யனுசரித்து விஷ்ணுபதியென்றும், வைகாசி 7௳ சுமாரில் மிதுனயனத்தை யனுசரித்து ஷடசீதி புண்ணிய காலமென்றும் ஆனி 7௳ சுமாருக்கு கடகாயனத்தை யனுசரித்து தக்ஷிணயன புண்ணிய காலமென்றும் இம்மாதிரி மற்ற மாதங்களில் மற்ற புண்ய காலங்களும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. தவிரவும் வைகாசி முதல் தேதியில் 'சிலர் விஷ்ணுபதி'யென்றும் ஆனி முதல் தேதியில் 'சிலர் ஷடசீதி'யென்றும் ஆடி முதல் தேதியில் சிலர் தக்ஷிணயனமென்

148

றும் இம்மாதிரி மற்ற புண்ணியகாலங்களும் அதே பஞ்சாங்கத்தில் போடப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே ஸங்க்ரமண புண்ணியகாலங்கள் எல்லாவற்றுக் கும் சுமார் 23-நாள் கதி வித்தியாசமுள்ள இரண்டிரண்டு தேதிகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு தேதிகளுக்குள் பிரதி மாதத்திலும் 7உ சுமாரில் அயனும்சத்தை அனுசரித்துப் போட்டிருக்கிற ஸங்கரமண புண்ணிய காலங்களை நாம் அனுஷ்டிப்பது சரியாவென்றும், மேஷரவி ரிஷபரவி முத லானவைகளை அனுசரித்து முதல் தேதிகளிலாவது முன்மாதங்களின் கடைசி தேதிகளிலாவது அனுஷ்டிப்பது சரியாவென்றும் விசாரிப்பது அவ சியமாகும்.

விஷுவம் உத்தராயணம் தக்ஷிணாயனம் முதலிய சொற்களின் பொருளாராய்ச்சி:—விஷுவம் என்ற வடமொழிப்பதத்திற்கு அஹஸ் முப்பது நாழிகைகள் உள்ள தினமென்று பெயர். அயனமென்ற சொல், வழி பிறப்பு பாதையென்று பொருள் படும். ஆகவே உத்தராயணமென்றால் வடக்குப் பாதை, அல்லது சூரியன் வடக்கே நோக்கிச்செல்லும் பாதையென்று கொள் ளலாம். அதேமாதிரி தக்ஷிணாயன மென்பதற்கு சூரியன் தெற்கே நோக்கிச் செல்லும் பாதையென்றும் பொருட்கூறலாம். உத்தராயண புண்ணியகாலத் தன்று உள்ள அஹஸ்ஸின் பரிமாணம்மிக்க குறைந்ததாயும் தக்ஷிணாயன புண் ணிய காலத்தன்று உள்ள அஹஸ்ஸின் பரிமாணம் அதிகமாயும் இருக்க வேண் டும் என்றும் கணிதசாஸ்திரங்களிலிருந்து ஏற்படுகிறது. இவ்வஹஸ்ஸுக் கணக்கைக்கொண்டு மேற்சொல்லப்பட்ட ஸங்க்ராந்தி புண்ணிய காலங்களின் தேதி வித்யாசத்தைக் கவனிக்கும்போது பிரதிமாதமும் 7உ சுமாரில் அயனாம் சத்தை அனுசரித்துப் போடப்பட்டிருக்கிற ஸங்க்ரமண புண்ணிய காலங்கள் தான் சரியென்றும் மாதங்களின் கடைசி தேதிகளிலாவது முதல் தேதிகளி லாவது போடப்பட்டிருக்கிற புண்ணியகாலங்கள் தவறுதலென்றும் ஏற்படு கிறது. உதாரணமாக பங்குனி 7உ யில் மேஷாயன மென்றும் சற்றே றக்குறைய அதேதினத்தில் அஹஸ்ஸு முப்பதுநாழிகை என்றும் போடப் பட்டிருக்கிறது. சித்திரை 1உ யில் அஹஸ்ஸு 30 நாழிகையாகப் போட ப்படவில்லை. அதேமாதிரி புரட்டாசிமீ 7உ சுமாரில் துலாயனம் என்று போடப்பட்டிருக்கின்ற தினத்திற்கு அஹஸ்ஸு 30 நாழியாயிருக்கிறதே தவிர ஐப்பசி மாதத்தில் துலாவிஷு என்று போட்டிருக்கிற முதல்தேதிக்கு அஹஸ்ஸு 30 நாழிகையில்லை.

மேஷரவி மேஷாயனம் இவைகளின் பொருளாராய்ச்சி:—மேஷரிஷபாதி ராசிகளின் பெயர்கள் வேதங்களிலாவது அதுபோன்ற முதுநூல்களிலாவது காணப்படவில்லை இதிலிருந்து வேதகாலங்களில் நக்ஷத்ர மண்டலம் ராசி களாக பகுக்கப் படவில்லையென்று ஏற்படுகிறது. ஆனால் கிரேக்கர்களைப்

பார்த்து தான் நக்ஷத்திர மண்டலத்தை ராசிகளாக பகிர்ந்துள்ளார்களென்று இந்துதேச சரித்திரத்திலிருந்து ஏற்படுகிறது. ஆகவே மேஷ ரிஷபாதி பதங்களுக்கு கிரேக்கர்கள் முதலான மேனாட்டார் கொடுக்கும் பொருள்களை நாமும் கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்படும். அம்மேனாட்டார் மேஷ ரிஷபாதி ராசிகளின் பெயர்களுக்கு இருபொருள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (1) 30 பாகைகள் அடங்கிய வீடுகள் (2) அப்பெயர்களுக்கேற்ற மிருகங்களின் உருவங்கொண்ட நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள். மேஷமென்ற நக்ஷத்திரக் கூட்டத்திற்கும் மேஷமென்ற வீட்டிற்கு முள்ள (பாகை) கதி வித்தியாசந்தான் அயனாம்சமென்பது. ஆகவே மேஷாயன மென்றால் மேஷமென்ற வீட்டிற்குச் சூரியன் வரும் சமயமென்றும் மேஷரவி என்றால் மேஷமென்ற நக்ஷத்திரக் கூட்டத்திற்குள் சூர்யன் நுழையும் சமயமென்றும் நாம் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

மேஷ மென்ற வீட்டிற்கு லக்ஷண மென்னவென்றால், அவ் வீட்டிற்குள் சூரியன் நுழையும் தினத்திற்கு அஹஸ்ஸு 30 நாழிகையாயிருத்தல் வேண்டும். அன்று சூரியன் நக்ஷத்திர மண்டலத்தில் காணப்படுமிடத்திலிருந்து உள்ள 30 பாகைகளுக்குத் தான் மேஷமென்றும் அடுத்த 30 பாகைகளுக்கு ரிஷபமென்றும் இம்மாதிரி மற்ற ராசிகளுக்கும் மேனாட்டார் பொருள் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே மேஷாயனம் ரிஷபாயனம் முதலியவைகள் மேஷரிஷபாதி வீடுகளுக்குள் சூரியன் நுழையும் சமயங்களைக் கொண்டு போடப்பட்டிருக்கிற சங்கிரமண புண்ணியகாலங்கள் என்றும் மேஷரவி ரிஷபரவி முதலியன மேஷரிஷபாதி பெயர்களுக்கேற்ற நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சூரியன் நுழையும் சமயங்களைக் கொண்டு போடப்பட்டிருக்கிற சங்க்ராந்தி புண்யகாலங்கள் என்றும் ஏற்படுகிறது.

ஸாயன நிரயன கணக்குகளில் எது கிராகியம்?—ஸாயனப்படி வருஷமென்பது ஒரு சித்திரா விஷுவத்திலாரம்பிக்கிறது. ஒரு சாயன வருஷத்தின் நீளம் சராசரியில் 365 நாள் 14 நாழிகை 32 வினாடி ஆகிறது. நிரயனப்படி வருஷமென்பது சூர்யன் அசுவதிக்குள் நுழையும் சமயத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. நிரயனப்படி ஒரு வருஷம் 365 நாள் 15 நாழிகை 31¼ வினாடி ஆகிறது. இவ்விரண்டு கணக்குகளுக்கும் வருஷ மொன்றுக்குச் சுமார் ஒரு நாழிகை வித்தியாச மிருக்கிறது. அசுவதியில் சூர்யன் நுழையும் சமயத்தை வருஷப் பிறப்பென்று ஏற்படுத்தி சுமார் 1500 வருஷங்கள் ஆயிருக்கிறதென்று கணித சாஸ்திர விசாரணையிலிருந்து தெரிகிறது. மேஷத்தை அசுவதி முதலாக எண்ணவேண்டுமென்றும் அசுவதிக்குள் சூர்யன் பிரவேசம் செய்யும் காலத்தை வருஷப்பிறப்பென்றும் கி. பி. 5-வது நூற்றாண்டில் வராகமிஹிரரென்பவர் ஏற்படுத்தினார். அவரப்படி ஏற்படுத்தும்போது சித்திரை முதல்

தேதியில் அகஸ் 30 நாழிகையும் ஆடி முதல் தேதியில் மிக நீண்ட அஹஸஸும், ஐப்பிசி மாதம் முதல் தேதியில் அகஸ் 30 நாழிகையும் தை மாதம் முதல்தேதியில் மிகக்குறைந்த அகஸ் ஸுமிருந்திருக்க வேணுமென்று காலஞ் சென்ற லோகமான்ய திலகர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள 'ஓரியான்' என்ற புத்தகத்திலிருந்து ஏற்படுகிறது. தவிர வராகமிஹிரருக்கு முன்பு மூன்று தடவைகள் வருஷப்பிறப்பை ருதுகாலங்களுக்கு ஒவ்வும்படி மாற்றியிருக்கிறார்களென்றும் ஏற்படுகிறது. ருதுவாதி காலப்பிரிவுகள் ஸாயனக்கணக்கைச் சேர்ந்தனவேயொழிய நிரயனத்தைச் சேர்ந்தனவல்ல. சித்திரை வைகாசி வசந்த ருது வென்றும், ஆனி ஆடி கிரீஷ்ம ருது வென்றும் இம்மாதிரி வருஷத்தை ஆறு ருதுக்களாக பகிர்ந்துள்ளார்கள். வருஷங்களுக்கேற்படுத்தியிருக்கிற 6 பிரிவுகள் வராகமிஹிரர் காலத்தில் தான் பிரதியக்ஷத்திற்குச் சரியாயிருந்திருக்கக் கூடுமேயொழிய இப்பொழுது சரியாயிருக்கா. அயனம்சம் சுமார் 23 பாகைகளாயிருப்பதால் அந்த ருதுப் பிரிவுகள் இப்பொழுது 23 நாட்கள் தவறுதலாயிருக்கின்றன. மார்ச்சுமீ 22உக்குச் சரியான பங்குனிமீ 7உ சுமாரில் வசந்த ருது கிரமப்படி ஆரம்பிக்கிறபோதிலும் நமது பஞ்சாங்கங்கள் பிரகாரம் ஏப்ரல் 13-க்குச் சரியான சித்திரைமீ 1உ வரையில் வசந்த ருது ஆரம்பிப்பதில்லை. ஆகவே பிரத்தியக்ஷமாயுள்ள ருதுக்களுக்கும் பஞ்சாங்கங்களில் சொல்லியிருக்கிற ருதுக்களுக்கும் தற்காலம் 23 நாட்கள் கதி வித்தியாசமிருக்கின்றது. இதை சுமார் 10,000 வருஷங்களுக்குக் கவனியாது விட்டு விடுவோமானல் பஞ்சாங்கத்தில் உத்தராயண ஆரம்பமென்று சொல்லும்போது பிரத்திபக்ஷத்தில் தக்ஷிணாயனவாரம்பமாயிருக்கும். ஆகவே இது விஷயத்தை இப்பொழுதே கவனிக்கவேண்டியது அவசியமென்று ஏற்படுகிறது. ஹிந்துக்களாகிய நாம் வைதீக லௌகீக காரியங்கள் செய்யுமுன்னர் சொல்லிக்கொள்ளும் சங்கல்பங்களிலிருந்து ஸாயனந்தான் கிராஹ்யமென்று ஏற்படுகிறது. நாம் சிராத்தாதி காரியங்கள் அனுஷ்டிக்கும் திதியை கவனிக்கும்போது அவைகள் நிரயனப்படி சரியேயொழிய ஸாயனப்படி சரியல்லவென்று ஏற்படுகிறது. தவிர ஆடிப்பூரம், பங்குனி உத்திரம் முதலான உத்ஸவாதிகள் மாதாரம்ப வித்தியாசங்களினலே மாறுபட்டு வருகின்றன.

முடிவு:—வருகிற விபவ வருஷத்தை பங்குனி மாதம் 9-ந்தேதியே ஆரம்பிக்கலாமாவென்றும் சௌரமான மாதங்களை ஸாயனக்கணக்குப் பிரகாரம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாமாவென்றும் தர்ம சாஸ்திரத்திலும் ஜோதிட சாஸ்திரத்திலும் தேர்ந்தவர்களைக்கொண்டு பரிசிலனைசெய்து தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டியது அவசியம். இது விஷயத்தில் எல்லா மடாதிபதிகளும் எல்லா ஹிந்து ராஜாக்களும் கவலை எடுத்துக்கொண்டால் காரியம் சீக்கிரம் முடிவுபெறும்.

151

ஸ்ரீ:

கார்யதர்சியின் விஜ்ஞாபனம்.

(1)

ஸ்ரீ. உ. வே. வெங்கடரமணய்யங்கார் ஸ்வாமியின் நன்கொடை.

சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் ஆதரவில் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் நடை வருஷத்தில் நமது ஸித்தாந்தத்தைப்பற்றி ஆங்காங்கு ப்ரவசனஞ்செய்ய, பெரும் தாதாவான கோயமுத்தூர் ஸ்ரீ உ. வே. ஸி. வி. வெங்கடரமணய்யங்கார் ஸ்வாமி (எம். எல். ஸி.) ரூ 200 த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்திருப்பதைக்குறித்து ஸபையாரின் க்ருதஜ்ஞதையை அந்த ஸ்வாமிக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். ஸபையின் நிர்வாஹிகள் இத்ரவ்யத்தை சரியானபடி உபயோகித்து ஸித்தாந்தப் பிரவசனத்தை நடத்த சீக்கிரத்தில் யத்னிப்பார்கள். ஏற்கெனவே தஞ்சை ஜில்லாவில் மாத்திரம் இவ்விதம் ப்ரசாரம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் ஸ்ரீசரண்யனுடைய கிருபையால் இதற்கு ஏற்பாடாகி விட்டது, மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இவ்விதம் நடத்த ஆஸ்திக ப்ரமுகர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

(2)

ஸ்ரீ வை. ஸி. ஸபையின் நடைவர்ஷத்திய சந்தாவை முன்னதாக மணியார்டரில் அனுப்பாத ஸப்யர்களுக்கு சென்றமாத வேதாந்த தீபிகை வி. பி. மூலம் அனுப்ப நேர்ந்தது. பெரும்பாலும் வி. பி. அங்கீகரிக்கப் பட்டாலும் சில ஸ்வாமிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டவை திரும்பிவந்து விட்டன. ஸ்வாமிகள் அந்தக் காலத்தில் ஸ்தலத்தில் இல்லாத காரணத்தாலும் மற்றும் சில காரணங்களாலும் இவ்விதம் நேர்ந்திருக்கலாமென்று தெரிகிறது. அவ்விதம் வி. பி. திரும்பிவந்த சந்தாதாரர்களுக்குக்கூட சென்றமாத ஸஞ்சிகையையும் இப்பொழுது புக்போஸ்டில் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. அந்த சந்தாதார்கள் கிருபைபண்ணிக்கூடிய சீக்கிரத்திலேயே ஸரியாகச்சேரவேண்டிய சந்தாவை அனுப்ப வேண்டுமாய் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன், தீபிகையும் ஸபையின் மற்றக் கார்யங்களும் பெரும்பாலும் சந்தாவைக் கொண்டே நடத்தப்பட வேண்டியிருப்பதால், ஸப்யர்கள் இதில் சிறிதும் அச்ரத்தையின்றி சந்தாவை அனுப்பினால் பரமோபகாரமாக விருக்குமென்பதை இங்கு விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸபையின் முக்ய நிர்வாகிகளில் சிறிது மாறுதலேற்பட்ட படியாலும், ஸபையின் நிர்வாகவிஷயங்களில் அவர்கள் புதிதானபடியாலும், மற்றும் சில விலாச மாறுதல்கள் சரியானபடி அறிக்கப்படாததாலும், சந்தாவைச் சமீபத்தில் செலுத்திய இரண்டொருவர்களுக்குக்கூட வி.பி. தவறுதலாய் அனுப்பப்பட்டது குறித்து மிக வருந்துகிறோம். அந்த ஸ்வாமிகள் இதை க்ஷமித்தருள வேண்டுகிறோம்.

சே. லக்ஷ்மீநரஸிம்மாசார்யர்,

கார்யதர்சி.

152

ஸ்ரீ:

புஸ்தக விமர்சம்.

ச்ருதப்ரகாசிகையுடன் கூடிய ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் 5-வது ஸஞ்சிகை நாம் வரப்பெற்றோம். திருச்சி ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் வித்வான் தட்டை ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ஸங்கத்தால் இது ப்ரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தில் வைதுஷ்யத்தையும் தமிழில் உபயுக்தமான அம்சத்தில் ஜ்ஞானத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும் பண்டிதர்களுடைய க்ருதிகள் ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஸாதுவாக இருக்கின்றனவென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இந்த ஸஞ்சிகையின் விலை ரூ. 1—8—0. அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் "T. D. இராமஸ்வாமி நாயுடு, திருப்புறம் பயம் P. O. கும்பகோணம்" என்னும் விலாஸத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ:

பஞ்சாங்க ஸங்க்ரஹம்.

ப்ரபவஹு ஆடிமீ (1927 ஜூலை—ஆகஸ்டு.)

ஜூலை	16	ஆடி	1	ச.	துவி.	38-39	திருவோ.	35-0	கடக, ஸங்க்ரமணம்.
,,	18	,,	3	தி.	சது.	27-15	சத.	27-42	கடக க்ருஷ்ண சது.
,,	19	,,	4	செ.	பஞ்.	21-11	பூரட்.	23-39	கடக க்ருஷ்ண பஞ்.
									ஷ. திதித்வயம்.
,,	24	,,	9	ஞா.	ஏ.	48-39	க்ருத்.	5-53	ஏகாதசி.
,,	28	,,	13	வி.	அமா.	44-29	புனர்.	5 55	அமாவாஸ்யை.
ஆகஸ்டு	1	,,	17	தி.	சது.	59- 6	பூரம்.	24-20	திருவாடிப்பூரம்.
,,	8	,,	24	தி.	தச	20-34	கேட்.	59-31	கடக சுக்ல ஏகா. திதி.
,,	9	,,	25	செ.	ஏ.	20-20	மூல.	60—0	ஏகாதசி வ்ரதம். த்வா
									தசி திதி.
,,	11	,,	27	வி.	த்ர.	16- 5	உத்.	58-13	ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திரு.
,,	13	,,	29	ச.	பூர்.	7-40	அவி.	52—8	தைத்திரீய யஜுருபா
									கர்ம. காயத்ரி ஜபம்.
,,	14	,,	30	ஞா.	ப்ர.	2-26	சத.	43-20	கடக க்ருஷ்ணத்வி.
,,	15	,,	31	தி.	த்ரு.	51- 5	பூரட்.	44-11	கடக க்ருஷ்ணத்ரு.
,,	16	,,	32	செ.	சது.	44-39	உத்.	39-49	ஸிம்ஹரவி—54-28.
,,	17	ஆவ	1	பு.	பஞ்.	33-35	ரே.	35-37	ஸிம்ஹ ஸங்க்ரமண
									ச்ராத்தம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑌰𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌤𑍍𑌵𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

பம்பாயில் திவ்யதேச ப்ரதிஷ்டை.

சென்ற வைகாசி மாஸம் 28-உயில் பம்பாய் நகரத்தில் நடை பெற்ற திருவேங்கட முடையான் ஸந்நிதியின் திருப்ரதிஷ்டை விஷயமாக ஒரு ப்ரகடந பத்ரிகையை நாம் வரப்பெற்றோம். ஆனால் அது காலம் அதீதமாகக் கிடைத்த படியால் அதைச் சென்ற மாஸத்திய ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரம் செய்ய ஸாத்யமில்லாமல் போய்விட்டது. அப்படிப் போய்விட்டதைப் பற்றி நமக்கு இருக்கும் சோகத்தை இதன் வழியாக வெளியிடுகிறோம்.

மஹா ஜநங்களின் ஹிதத்தை உத்தேசித்து, பெருமாள் கோயில் ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அநந்தாசார்ய ஸ்வாமி சில ஸம்வத்ஸரங்களாக இந்தக் கைங்கர்யத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்திருந்தா ரென்றும், பகவத் க்ருபையால் அந்தக் கைங்கர்யம் முழுவதும் இப்பொழுது பூர்த்தியை அடைந்த தென்றும் நாம் அறிகிறோம். அநேக லக்ஷ ரூபாய்கள் இதன் விஷயமாக இதுவரையில் செலவாகி யிருக்கிறதாம். ஸந்நிதி நிர்மாணம் முழுவதும் சில்ப சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ரக்ரியையை அநுஸரித்துச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றதாம். பற்பல தேசங்களிலிருந்து பற்பல வர்ணங்களையுடைய சிலைகளைக் கொண்டு வந்து அவைகளில் விசித்ரமான வேலைகளைச் செய்து ஆலயத்திற்கு அதிரமணீயமான ஸம்ஸ்காரத்தை அதன் நிர்மாதாக்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களாம். இந்த ஸமாசாரத்தைக் கேட்க நமக்கு அளவற்ற ஸந்தோஷம் ஜநிக்கின்றது. கால தேச விப்ரகர்ஷாதிகளாலே பர வ்யூஹவிபவ அந்தர்யாமி என்று சொல்லப்படும் நிலைகளில் எம்பெருமானை அவகாஹிக்கப் பெறாதவர்களாயுள்ள நம் போன்றவர்க்கு இம்மாதிரியான அர்ச்சாவதாரமே உபஜீவ்யம். அந்த அவதாரம் த்ராவிட தேசத்தில் அநேக இடங்களில் காணப்பட்ட போதிலும் உத்தர தேசத்தில் அதிக ப்ரசாரம் பெறவில்லை. அவ்விடத்திலும் இதன் ப்ரஸித்தி பரவுவதும் அநேக பக்தர்களுக்கு இது உஜ்ஜீவந ஹேதுவாவதும் நமது ஸந்தோஷத்திற்கு முக்ய காரணங்கள்.

ஆனால், இது விஷயமாக நாம் ஆசம்ஸிக்கவேண்டிய அம்சம் ஒன்று உண்டு. நதியைக் கடப்பதற்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஓடத்தை அதற்கு உபயோகப்படுத்தாமல் ப்ரவாஹத்தின் வழியே ஓட்டிக்கொண்டு போகும் மூடர்களைப் போல, இந்தத் தக்ஷிணதேசத்தில் பலர், ஆத்ம உஜ்ஜீவநத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட தேவாலயங்களை அதற்கு உபயோகப்படுத்தாமல் ஆத்ம ச்ரேயஸ்ஸுக்குப் பரம சத்ருக்களாயிருக்கும் காம க்ரோதம் முதலிய பாப அபிநிவேசங்களை வ்ருத்தி செய்துகொள்ள உபயோகப் படுத்துகிறார்கள் என்பது ஸுப்ரஸித்தம். அம்மாதிரி இந்தத் தேவாலயம் எவ்வித தீங்குக்கும் ஹேதுவாகாமல் இருக்கவேண்டுமென்றும் இதன் ஸமீபத்தில் வஸிக்கும் ஜனங்கள் இதனால் ஆத்ம ச்ரேயஸ்ஸைப் பெற்று பகவத் கடாக்ஷத்திற்கும் பாத்ரமாக வேண்டுமென்றும் நாம் பகவானை ப்ரார்த்திக்கிறோம். இந்த ஸந்நிதியின் நிர்மாணத்திற்கு நிமித்தமாகப் பகவானால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டு, அந்த அநுக்ரஹத்தை மிகுந்த ச்ரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் சிரஸ்ஸினால் வஹித்து கைங்கர்ய பூர்த்தியைச் செய்த பெருமாள் கோயில் ஸ்ரீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அநந்தாசார்ய ஸ்வாமி விஷயத்தில் ஆஸ்திகரெல்லாரும் மிக்க நன்றியறிவு உள்ளவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

* * * *

ஸ்ரீரங்கம் லாடெரி.

ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியில் நித்ய ஆராதநங்களும் அப்பொழுதுக்கப்பொழுது நேரும் உத்ஸவம் முதலியவைகளும் நன்றாக நடைபெறும் பொருட்டு த்ரவ்ய ஸம்பாதநம் செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன், அந்த ஸ்தல வாஸிகளுட் சில ஆஸ்திகர்கள், ராஜாங்கத்தார் அநுமதியின் பேரில் 'லாடெரி சீட்டு' என்று சொல்லப்படும் ஒரு சீட்டை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று நாம் கேள்விப்படுகிறோம். சீட்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் லக்ஷம் சீட்டுக்களை விற்று, அதனாற் சேரும் தொகையில் பாதியை ஸந்நிதி த்ரவ்யமாக வைத்துவிட்டு, பாக்கிப் பாதியை அநேக பாரிதோஷிகங்களாக விபாகம் செய்து அவைகளைச் சீட்டு வாங்கினவர்களுட் சிலருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்களாம். யாருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பது சீட்டுப் போட்டு நிர்ணயிக்கப்படுமாகையால் சிலருக்கு மாத்ரமே அவை கிடைக்கும். இம்மாதிரி சீட்டுப் போடுவதில் சில அதர்மங்கள் இருக்கின்றனவென்னும் காரணத்தால் லாடெரி போடுவதை ராஜாங்கத்தார் ஸாமாந்யமாக நிஷேதித் திருக்கிறார்கள். ப்ரக்ருதம் போன்ற விசேஷ விஷயங்களில் அவர்கள் அதற்கு அநுமதி கொடுப்பது உண்டு. அம்மாதிரி அநுமதியை இந்த ஸ்ரீரங்க வாஸிகள் ப்ரக்ருத விஷயத்தில் ராஜாங்கத்தாரிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்களென்றும், உத்தேசிக்கப்பட்ட தொகையில் ஒருபாகத்தை ஏற்கெனவே

சேர்த்துவிட்டார்களென்றும், இன்னும் ஸ்வல்ப தினங்களில் பாக்கி பாகத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு இரண்டொரு மாஸத்திற்குள்ளாகவே பாரிதோஷிக நிர்ணயத்தைச் செய்யப்போகிறார்களென்றும் நாம் அறிகிறோம்.

இந்த ப்ரவ்ருத்தியை நாம் ஆமோதிக்கிறோமில்லை. லாடெரி என்னும் உபாயம் தர்ம விருத்தம் என்பது உண்மையானால், ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு அம்மாதிரி த்ரவ்ய ஸம்பாதநம் எப்படி உகப்பைத் தரும்? எந்த ராஜாங்கத்தார் லாடெரியை நிஷேதித்திருக்கிறார்களோ அவர்களே இம்மாதிரி விஷயங்களில் அநுமதியைக் கொடுக்கிறார்கள் என்னில்ராஜாங்கத்தாருடைய நிஷேத அநிஷேதங்கள் மாத்ரமே நமக்கு நிபந்தநங்களோ? நாம் செய்யும் கார்யம் தர்மமா அதர்மமா என்பதன்றோ நியாமகமாகவேண்டும்? அதர்மாம்சம் அதில் உண்டு என்பதை ஒத்துக்கொண்டால், ராஜாங்கத்தாருடைய அநிஷேதம் அதன் தோஷத்தை நிவ்ருத்தித்து விடுமோ?

உண்மையாகவே 'லாடெரி' என்பது தர்ம விருத்தமே என்பது நமது அபிப்ராயம். சாஸ்த்ரத்திற்கு அவிருத்தமாக தேஹத்தால் உழைத்தோ அல்லது புத்தியின் திறமையால் பிறருக்கு உபகரித்தோ, இம்மாதிரி ஏதாவது ஒரு மார்க்கத்தால் தமது உழைப்புக்கும் உபகாரத்திற்கும் அநுகுணமான த்ரவ்யத்தை ஸம்பாதிப்பதே ஸாதுவான ஸம்பாதநமாகும். எவ்வித பரிச்ரமமுமின்றிக்கே ஸ்வல்பத்தைக் கொடுத்து பஹுவான பலத்தை யாத்ருச்சிகமாகவும் மற்றவர்களுக்கு நஷ்டத்தை விளைவித்தும் அடைவது ஸாது ஸம்பாதநமாகமாட்டாது. நன்றாகப் பரிசோதித்துப் பார்த்தால், இந்த லாடெரிக்கும் சொக்கட்டான் முதலிய சூது ஆடுவதற்கும் மோசம் என்னும் அம்சத்தில் எள்ளளவும் விசேஷம் இருப்பதாக நமக்குத் தோன்றவில்லை தவிரவும், பேராசைக்கு வசமாகாமல் இந்த லாடெரியில் எல்லாரும்ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்கள்என்று யாராவது உறுதியாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இந்தப் பேராசை,ஏழைகள் விஷயத்தில் பெரிய கஷ்டங்களுக்குக் காரணமாகாதோ? இவ்விதம் பேராசையின் வ்ருத்திக்குக்காரணமாயும் ஏழை குடும்பங்களுக்குப் பெரிய துன்பங்களை விளைவிக்கக் கூடியதுமான இம்மார்க்கத்தை யார் தான்ஸாது என்று சொல்வார்கள்? இம்மாதிரி த்ரவ்ய ஸம்பாதநத்தைச்செய்ய ப்ரவ்ருத்திக்காமல், இந்த ஆஸ்திகர்கள் ஊர் ஊராகப் போய் சக்தர்களான ஒவ்வொரு தைவ பக்தரிடமிருந்தும் யாசகம் செய்ய ப்ரவ்ருத்தித்தால் அவர்களுடைய ஆஸ்திக்யம் எல்லாராலும் எவ்வித சங்கையுமின்றிக்குப் புகழத் தகுந்ததாகவே இருக்கும்; ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய திருவுள்ளத்திற்கும் அது ப்ரஹர்ஷத்தை ஜநிப்பிக்கும். இது அப்படி இருக்கமாட்டாது என்பதே நமது பீதி.

* * *

இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றொரு பக்கத்தில் "பஞ்சாங்க ஆராய்ச்சி" என்னும் விஷத்தைப்பற்றி ஒரு வ்யாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வ்யாஸத்தை எழுதி யிருப்பவர் இந்த விஷயத்தை நன்ருகப் பராமர்சித் திருப்பவர்களுள் ஒருவரானதாலும், அவர் செய்திருக்கும் ஆக்ஷேபங்கள் நமது மதத்தின் முக்யமான அநுஷ்டாநங்களைப் பற்றி சில சங்கைகளை ஜநிப்பிக்கிற படியாலும், நமது மத அபிமாநிகளா யிருக்கும் வித்வான்க ளெல்லாரும் அவர் சொல்லி யிருக்கும் அம்சங்களை அவதாநத்துடன் ஆலோசிக்க ப்ராப்தமாகின்றது. உண்மையாகவே, அவர் சொல்லுகிறபடி ப்ரத்யக்ஷமாயுள்ள அயநாரம்ப ருது ஆரம்ப காலங்களுக்கும் பஞ்சாங்கங்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ள அக்காலங்களுக்கும் 23 நாள் கதி வ்யத்யாஸம் இருக்கும் பக்ஷத்தில், கர்மங்களில் விச்வாஸ முள்ள நாம் இப்பொழுது செய்யும் கர்மங்க ளெல்லாம் அகாலத்தில் செய்யப் பட்டவைகளாயும் அந்தக் காரணத்தால் செய்யப் படாதவைகளுக்குத் துல்யங்களாயும் ஆகிவிடும். இப்படி இன்னும் 10000-வருஷ காலம் இந்த வ்யத்யாஸத்தை நாம் கவனியாமல் விட்டுவிட்டால், நம்மால் உத்தராயணம் என்று கொண்டாடப்படும் காலம் ப்ரத்யக்ஷத்தில் தக்ஷிணாயந காலமாகவும், தக்ஷிணாயநமாகக் கொண்டாடப்படும் காலம் ப்ரத்யக்ஷத்தில் உத்தராயண காலமாகவும் மாறிவிடுமென்றும் அவர் சொல்லுகிறுர். நமது மதம் ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு அவிருத்தமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிறபடியால், கீழ்ச் சொல்லியிருக்கும் விபரீத அநுஷ்டாநங்கள் நேர்ந்தால் அவைகளை அது அநாதரித்தே நிற்கும். முன்காலத்தில் வராஹ மிஹிரர் என்பவர் இம்மாதிரி ப்ரத்யக்ஷத்தை அநுஸரித்து கணிதப்படி ஏற்படும் வர்ஷாரம்பம் முதலிய காலத்தை மாற்றியிருக்கிறுர் என்றும் நாம் அறிகிறோம். ஆகையால், இப்பொழுது உத்தாபிதமாயிருக்கும் ஆக்ஷேபங்களில் உண்மை இருக்கும் பக்ஷத்தில், அந்த ஆக்ஷேபங்களை நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ள நாம் ப்ரயத்நப்படுவது உசிதமாகவும் சாஸ்த்ர ஸம்மதமாகவும் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஸந்தேஹமுமில்லை. அம்மாதிரி ப்ரயத்நத்தை அதற்கு அதிகாரிகளாயுள்ள நமது வித்வாங்கள் உசிதமான ஊக்கத்துடன் செய்வார்களென்று நாம் நம்புகிறோம்.

பஞ்சாங்க ஆராய்ச்சி.

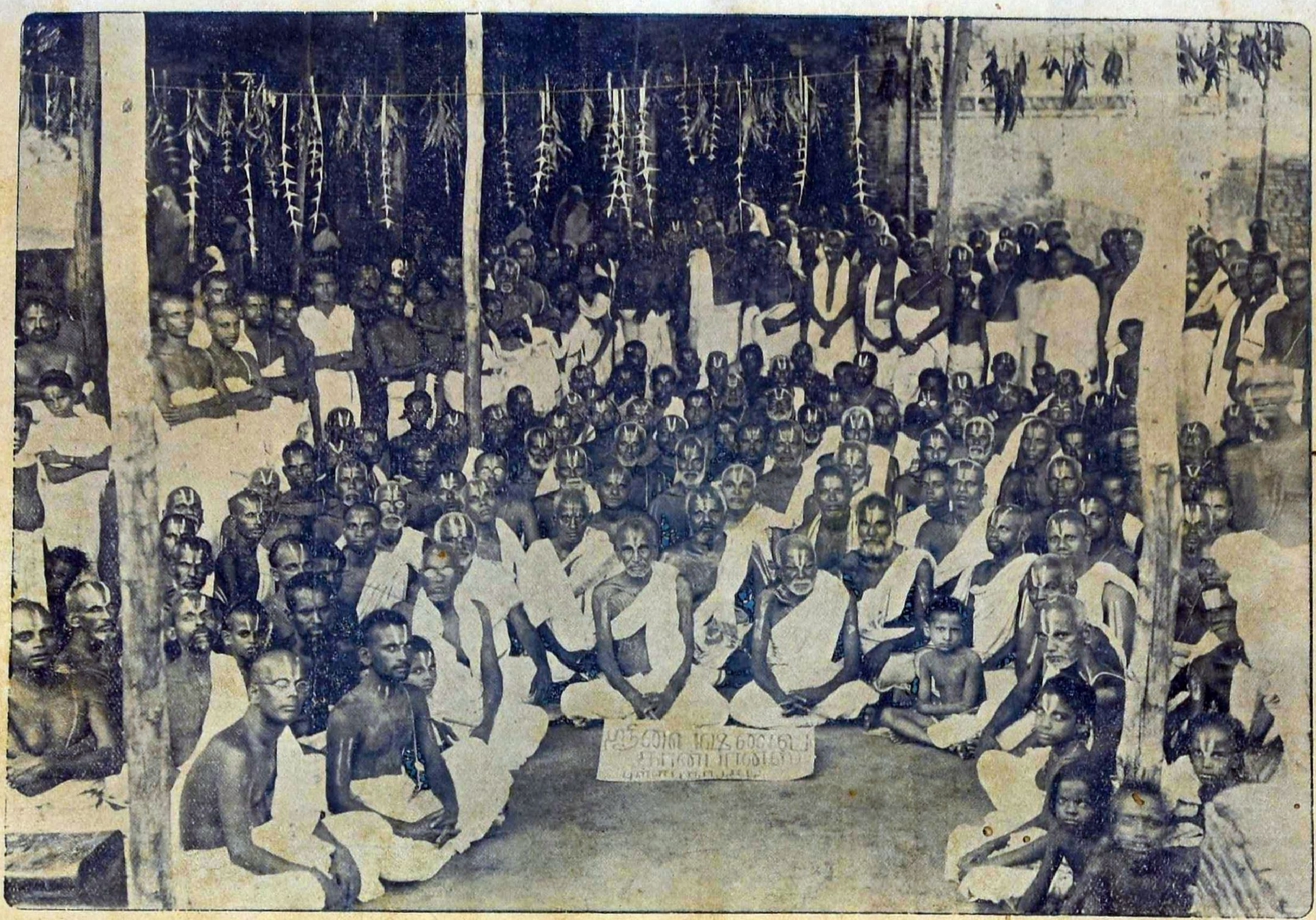

ஸ்ரீ புள்ளப்பூதங்குடியில் பிரபவ௵ சித்திரைமீ நடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹா ஸங்கம்.